

Хәзинәле гомер

Күренекле әдип Гариф Ахуновның
тууына 100 ел тулуга багышланган
методик-библиографик ярдәмлек

Казан
«Милли китап» нәшрияты
2024

Татарстан Республикасы
Милли китапханәсе

ХӘЗИНӘЛЕ ГОМЕР
Күренекле әдип Гариф Ахуновның
тууына 100 ел тулуга
багышланган методик-библиографик ярдәмлек

Казан
«Милли китап» нәшрияты
2024

УДК 929:821.512.145 Ахунов Г.
ББК 83.3(2=632.3)6-8 Ахунов Г.
Х 84

Татарстан Республикасы Милли китапханәсенәң
редакция-нәшрият шурасы карары белән басыла

Төзүчесе Р.Р. Гаязова
Мөхәррире И.Г. Һадиев

Х 84 Хәзинәле гомер: күренекле прозаик, драматург, публицист һәм жәмәгать эшлеклесе Гариф Ахуновның (Гариф Ахунжан улы Ахунов; 1925–2000) тууына 100 ел тулуга багышланган методик-библиографик ярдәмлек / Татарстан Респ. Милли к-ханәсе; төз. Р.Р. Гаязова; мөх-ре И.Г.Һадиев. – Казан: Милли китап, 2024. – 48 б.

Ярдәмлек Гариф Ахуновның үз әсәрләре, аның тормыш юлына һәм ижатына багышланган әдәбият белән эшләр өчен китапханәчеләргә тәкъдим ителә. Жыентыкта әдәби кичә үрнәге, фикер алышулар үткәрү өчен материаллар, китапханәчегә киңәшләр һәм әдәбият исемлекләре бирелә.

УДК 929:821.512.145 Ахунов Г.
ББК 83.3(2=632.3)6-8 Ахунов Г.

© Татарстан Республикасы
Милли китапханәсе, 2024
© «Милли китап» нәшрияты, 2024

КЕРЕШ СҮЗ

*«Мирас калдыра алган кеше бәхетле.
Мирас ул – адәм баласының киләчәк буынга васыяте».*
Гариф Ахунов.

2025 елның 18 сентябрендә күренекле прозаик, драматург, публицист һәм күренекле жәмәгать эшлеклесе Гариф Ахуновның (Гариф Ахунжан улы Ахунов; 1925–2000) тууына 100 ел тула.

Гариф Ахунов – татар халкының тарихи үсешендә тирән эз калдырган, бөтен тормышын һәм талантын халыкка хезмәт итүгә багышлаган, узган гасырның илленче елларыннан башлап тырыш һәм гаять нәтижәле эшчәнлек күрсәткән әдип. Гариф Ахунов – күпьяклы, киңкырлы талант иясе. Ул – әдәбиятның алгы сафында торган, заман сулышын тойган, үткен күзле, тапкыр сүзле язучы.

Әдип үз гомерендә 5 роман, 18 повесть, 1400 ләп тәнкыйть мәкаләсе язып, 55 китап чыгарган.

Гариф Ахуновның язучы буларак беренче ижат тәҗрибәләре студентлык елларына туры килә. 1951 елда «Үсү юлы» альманахында яшъ авторның «Галләм сорау бирә» исемле тәүге хикәясә басылып чыга. 1951–1957 елларда ул «Совет әдәбияты» (хәзерге «Казан утлары») журналы редакциясендә әдәби хезмәткәр, проза бүлегә мөдире һәм журналның җаваплы сәркәтибе булып эшли. Шушы елларда ул күп кенә хикәяләрен, беренче күләмле әсәре булган «Яшьлек яме» (1955) повестен ижат итә. Ибраһим Гази, Габдрахман Әпсәләмов, Әнвәр Давыдов, Гомәр Бәширов, Шәйхи Маннур, Салих Баттал кебек танылган язучылар турында әдәби-тәнкыйть мәкаләләрен һәм ижат портретларын бастыра.

Гариф Ахунов 1957 елдан Әлмәткә күчеп китеп, ун елдан артык нефтьчеләр арасында яши, аларның хезмәтен, тормышларын өйрәнә. Шуның нигезендә «Еллар чатында» (1959), «Хыялый Хәйрүш егетләре» (1965), «Артышлы тау буенда»

(1960) повестьларын, «Канатлар кая илтә?» (1967), «Хәзинә» (1963) һәм «Хужалар» (1968) эсәрләрен ижат итә.

1963 елның мартында Татарстан Язучылар берлегенң Әлмәт бүлгегә рәсмиләштерелеп, ул оешманың беренче җаваплы җитәкчесе итеп билгеләнә (1963–1965 һәм 1967–1968 елларда эшли), ике тапкыр Әлмәт шәһәр советына депутат итеп сайлана.

Казанга кайткач, Гариф Ахунов 1968–1971 елларда Язучылар берлегегә идарәсенң җаваплы сәркәтибе булып хезмәт куя, 1972–1974 елларда «Казан утлары» журналының баш мөхәррире, 1974–1984 елларда Язучылар берлегегә идарәсә рәисе вазифаларын башкара, СССР Югары Советы депутаты итеп сайлана.

Узган гасырның җитмешенче еллар дәвамында аның бер-бер артлы «И, кадерле туган як» (1968–1970) исемле тарихи-публицистик китабы (М.Зарипов белән бергә язылган), «Чикләвек төше» (1971), «Олы юлга сәяхәт» (1974), «Ардуан батыр» (1975), «Без бит Арча яклары» (1978), «Йолдызлар калка» (1979) кебек тарихи-публицистик, әдәби, документаль һәм автобиографик китаплары нәшер ителә.

Гариф Ахунов драма эсәрләре авторы буларак та билгеле. Төрле елларда Галиәсгар Камал исемендәге Татар дәүләт академия театры, Кәрим Тинчурин исемендәге Татар дәүләт драма һәм комедия театры, Әлмәт, Минзәлә татар дәүләт драма һәм комедия театрлары сәхнәләрендә аның «Чулпы жыры», «Утлар яна учакта», «Тынгысыз йөрәк» (Ф. Мостафин белән бергә язылган), «Чикләвек төше», «Ардуан батыр», «Икәүдән-икәү генә» (соавторы – Р. Ахунов) исемле пьесалары куела. Ул үзе Ш. Камалның «Акчарлаклар» повестен сәхнә өчен яраклаштырып эшли.

Гариф Ахунов – тәржемә остасы да. Ул татар теленә В. Закруткинның «Плавучая станица» («Йөзмә станица», 1953) романын, А. Макаренконың «Педагогическая поэма»сын («Педагогик поэма», 1957), Рабиндранат Тагорның «Хикәяләр»ен (1960), М. Шолоховның мәшһүр «Тихий Дон» («Тын Дон»)

эпопеясенен икенче, дүртенче китапларын (1964, 1965), Н. Шундикның «Быстроногий Олень» («Боланнар илендә», 1977) романын, Татар дәүләт академия театры сәхнәсә өчен Н. Погодин һәм А. Островский пьесаларын тәржемә итте. Аның үз эсәрләренен дә күбесе русчага тәржемә ителгән, хикәя һәм повестьлары украин, үзбәк, кыргыз, мари, чуваш, якут һ.б. телләрдә басылып, «Хәзинә» романы казакъча һәм төрекмәнчә тәржемәдә нәшер ителгән.

Әдәбият өлкәсендәге казанышлары һәм ижтимагый тормыштагы актив эшчәнлегә өчен Гариф Ахунов Хезмәт Кызыл Байрагы (1975 ел), Халыклар Дуслыгы (1981 ел) орденнары белән бүләкләнә. 1972 елда аңа «Россиянең атказанган мәдәният хезмәткәре» дигән мактаулы исем бирелә, ә 1993 елда Татарстан Президенты М.Ш.Шәймиев Указы белән ул «Татарстан Республикасының халык язучысы» дигән мәртәбәле исемгә лаек була. Әдип шулай ук 1998 елдан Татарстан Фәннәр академиясенен шәрәфле академигы дигән мактаулы исем йөртә. 1973 елда «Чикләвек төше» повесте һәм «Хәзинә» романы өчен Гариф Ахунов Габдулла Тукай исемендәге Дәүләт премиясенә лаек була.

Ул 2000 елның 4 июнендә Казанда вафат була һәм туган ягы Арча зиратына җирләнә.

Гариф Ахуновның юбилей елын китапханәләрдә зурлап билгеләп үтәргә, ярдәмлектә бирелгән материаллардан, әдәбият исемлегеннән файдаланып төрле чаралар: әдәби кичәләр, әдәби батллар, тукталышлы укулар, айлыктар яки атналыклар, фикир алышулар, әңгәмәләр, интеллектуаль уеннар һ.б. үткәргә мөмкин.

Интернет челтәрәндә акцияләр уздырырга, виртуаль китап күргәзмәсе, әдипнең китапларына, ул тәржемә иткән эсәрләргә презентацияләр, буктрейлерлар ясап урнаштырырга мөмкин.

Чараларны оештырганда этисе турында истәлекләре белән уртаклашу өчен Гариф Ахуновның кызын – Татарстанның атказанган мәдәният хезмәткәре, шагыйрә, Сажидә Сөләйманова

һәм Максим Горький исемендәге әдәби бүләкләр иясе Наилә Ахунованы чакырырга киңәш итәбез.

Өлеге ярдәмлектә «Хәзинәле гомер» дигән әдәби кичә сценарие, «Йолдызлар сүнми» дип аталган искә алу кичәсе үткәру өчен әдәбият исемлеге, викторина үткәру өчен сораулар һ.б. бирелә. Аларны оештыру өчен киңәшләр дә тәкъдим ителә.

Китапханәчеләр әдипнең юбилей елын олылап уздыру өчен ярдәмлектә бирелгән материаллардан уңышлы файдаланырлар дип ышанып калабыз.

ЙОЛДЫЗЛАР СҮНМИ

(Гариф Ахуновны искә алу кичәсе)

Кичә язучының иҗатташлары, хезмәттәшләре, замандашларының истәлекләренә нигезләнеп төзелә. Күрсәтелгән чыганаclarда тупланган истәлекләренә, хатларны 2 укучы чиратлашып укыйлар. Кичәгә шулай ук Фоат Галимуллинны, Наилә Ахунованы һ.б чакырырга була. Истәлекләр арасында музыкаль тәнафесләр оештырырга киңәш итәбез.

Чараны баилар алдыннан, Гариф Ахуновның биографиясе белән таныштыру өчен, Татар энциклопедиясе хезмәткәрләренең видеоязмасын түбәндәге сылтама буенча:

<https://tatarica.org/ru/razdely/kultura/literatura/personalii/ahunov-garif> тыңлатырга тәкъдим итәбез.

Файдалану өчен әдәбият исемлеге:

1. Әхмәтжанов М. Үзе тапкан хәзинә: [Г.Ахунов иҗаты турында] // Мирас. – 1997. – № 12. – Б. 37–42; 1998. – № 1. – Б. 45–57.

2. Галиуллин Т. Ул шәхес иде: [язучы Г.Ахунов турында] // Мәйдан. – 2015. – № 9. – Б. 78–82.

3. Гариф Ахунов: истәлекләр. – Казан: Татар. кит. нәшр., 2005. – 240 б.

4. Гариф Ахунов: шәхес, иҗат, заман: Гариф Ахуновның тууына 90 ел тулуга багышланган республика фәнни-гамәли кон-

ференциясе материаллары (21 октябрь, 2015). – Арча, 2015. – 147 б.

5. Гариф Ахунов. Хэзинәле гомер. – Казан: Рухият, 2015. – 376 б.

6. Гариф Ахунов: [язучы турында] // Мәйдан. – 2015. – № 9. – Б. 4–6.

7. Мулланурова Р. Игелекле гомер: [язучы Г.Ахунов турында] // Мәйдан. – 2015. – № 9. – Б. 83–86.

8. Мусин Ф. Гариф Ахунов (1925–2000) // Татар әдәбияты тарихы: 6 томда: Т. 6: 60–80 еллар әдәбияты. – Казан: Раннур, 2001. – Б. 141–155.

9. Надыршина Л. Гариф Ахунов (1925–2000) // Татар әдәбияты тарихы: 8 томда: Т. 6: 1960–1980 еллар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 2018. – Б. 123–139.

10. Нәжипова-Зиннәтуллина Ә.Н. Хэзинәләр тапкан әдип // Ахунов Г. Сайланма әсәрләр. – Казан: Хәтер, 2005. – Б. 5–16.

ХЭЗИНӘЛЕ ГОМЕР

(Әдәби кичә)

Зал бәйрәмчә бизәлә. Гариф Ахуновның портреты, китап күргәзмәсе, тормыш юлы һәм иҗатына багышланган стенд, аның турында күренекле шәхесләр сүзләре язылган плакатлар куела. Кичәгә килгән кунакларга язучының тормыш юлыннан төп вакыйгаларны тасвирлап ясалган кечкенә буклетлар таратыла.

Кичәнең башыннан ахырына кадәр проектор аша экранда Гариф Ахуновның иҗаты һәм тормышы белән бәйле фотосурәтләр күрсәтелә.

Гариф Ахунов шигыреннән өземтә язып эленә:

«Якты көн, сабырлык бир миңа

Гомеремә җитәрлек –

Шатлыгымнан шашынмаслык,

Кайгымны юк итәрлек!»

(Кичә башланганда экранда Гариф Ахуновның фотосы һәм «Хэзинәле гомер» дип язылган слайд күрсәтелә).

Залга алып баручылар чыга. (Салмак кына «Арча» жыры (татар халык көе) ишетелә).

1 а.б. «Татарстанда Тукай Казан арты дип билгеләгән бер як бар. Себер тимер юлы белән Казаннан алтмыш чакрымнар киткәч, Арча булыр. Автобуска утырып, шул чама баргач, Кенәрләр, Өтнәләр булыр. Өнә шул инде ул Казан арты. Дан булып жырларга кергән Иделләре, Агыйделләре, Чулманнары да юк аның, көмеш күлләре дә күренми. Өмма урманнары бик матур, кешеләре киң күңелле. Булдыкчылык, тырышлык дисәң, аларга тиң бар микән?! Нәкъ Казан артында, Арча белән Балтач арасында, тау башына менеп кунаклаган унөч кенә йортлы Кечкенә Өчиле авылы бар иде. Өч йөз ел яшәп тә унөч өйдән артмаганга, кешеләр аны «шүрәле каргаган» дип йөртәләр иде. Өнә шул Кечкенә Өчиленең урта хәлле крестьяны Ахунжан гаиләсендә өченче бала булып мин дөньяга килгәнмен.

«Ачлык елдан соң дүрт ел үткәч, бәрәңге алганда тудың син, балам. Өтиен, син тугач, ак күлмәкләр тектерде», – ди торган иде әни. Бәрәңге алганда дигәне 1925 елның 18 сентябре булып чыкты».

2 а.б. Гариф Ахуновның әтисе Ахунжан абзый, авылның беренче совет активистларыннан булып, күмәкләшү чорында ярлы крестьяннар арасында зур оештыру эшләре алып бара һәм шул эшләре өчен 1931 елда кулаклар тарафыннан үтерелә. Алты яшендә әтисез калган Гарифжанны һәм аның өч туганын әниләре карап үстерә.

1 а.б. *(Алып баручы Гариф Ахуновның «Жуелмас яра» хикәясеннән өзек укый).*

«Дөньяны аңлый башлагач алган беренче ярам – әтисез калу. Өтиемне авыл кешеләре әле дә сагынып сөйлиләр. Тәбәнәк буйлы булса да, төптән нык булып үскән бик гайрәтле кеше иде, диделәр. Авылда ул беренче коммунист була, Өчиледә колхоз оештыра. Аның, урта хәлле крестьянның, коммун булып китүе Сукыр Аптул белән бәйле. Бездән өч

чакрымда Казанбаш исемле авылның «ата пролетары» Габдулла Заһидуллин, Донбасс шахталарын айкап, дөнъяның кая таба барганын тоеп кайта. Минем этине үз юлыннан энә шул кеше алып китә. Эти председатель булып эшләгәндә, шкафтан алып, ниндидер сары кенәгә ертканымны хәтерлим. Хәтерләвемнең сәбәбе – эти минем арт чүмечкә кизәнми генә берне салды һәм мин, егылып, борынымны канаттым.

Алтынчы яшем белән барганда аны кулаklar үтерде. Өчиледә жыен-сабантуй чаклары. Бездә – өй тулы кунак. Эти, кара туры айгырны жигеп, иртүк Төрнәле авылына чапты. Мин, күрше малае Мансур белән, урамда шырпы тартмасына бал корты ябып, умарталы уйнап йөри идек, безнең йөрәк кагып чаба торган кара айгыр гөрселдәп авылга килеп керде».

2 а.б. Гариф Ахунов, Казанбаш авылы мәктәбендә жиде сыйныф белем алганнан соң, Арча педагогия училищесын, В.И.Ульянов-Ленин исемендәге Казан дәүләт университетының татар теле һәм әдәбияты бүлеген тәмамлай.

Гариф Ахуновның язучы буларак беренче ижат тәҗрибәләре студентлык елларына туры килә. Яшьтән үк рәсем сәнгатенә гашыйк егет уку елларында ижатка тагын да ныграк тартыла, матбугатта аның беренче хикәяләре һәм әдәби тәнкыйтькә багышланган мәкаләләре басыла башлай. 1951 елда «Үсү юлы» альманахында яшъ авторның «Галләм сорау бирә» исемле беренче хикәясе басылып чыга. Ул шулай ук газета-журналларда очерклары, рецензия һәм әдәби тәнкыйть мәкаләләре белән күренә башлай. Шул ук 1951 елда, университетның соңгы курсында укыган чагында, аны «Совет әдәбияты» (хәзерге «Казан утлары») журналы редакциясенә әдәби хезмәткәр итеп эшкә алалар. Мондагы хезмәтен ул университетны тәмамлап чыкканнан соң да дәвам иттерә – алты ел бус анда әдәби хезмәткәр, проза бүлеге мөдире һәм журналның җаваплы сәркәтибе вазифаларын башкара. Бу елларда ул күп кенә хикәяләрен, беренче күләмле әсәре булган «Яшьлек яме» (1955) повестен ижат итә. (*Экранда «Яшьлек яме» исемле китабының тышлык сурәте күрсәтелә*). Ибраһим Гази, Габдрахман Әпсәләмов, Әнвәр Да-

выдов, Гомэр Бәширов, Шәйхи Маннур, Салих Баттал кебек танылган язучылар турында әдәби-тәнкыйть мәкаләләрен һәм ижат портретларын бастыра.

1 а.б. *(Алып баручы Гариф Ахуновның «Яшьлек яме» әсәреннән өзек укый).*

«Гөлнур бер төш күрде.

Әллә каян бер хыялый тау пәйда булды. Гөлнур шул тау итәгеннән килә, имеш. Йөгәрә-йөгәрә, көлә-көлә килә. Хыялый тау, мең төрле нурларда балкып, күзгә камаштыра... Тау итәгендә ап-ак булып шомырт чәчәк аткан, чия чәчәк аткан, каяндыр бик матур булып, моңлы булып музыка ишетелә.

Ул да түгел, алар икәү булып чыктылар. Яшь кенә егет белән житәкләшеп киләләр. Каяндыр йөгәрәп Дилбәр Шаммазова, Мостафа Мәһдиев, Салават Атнабаев, Геннадий Хубльдинов килеп чыктылар. Тау башыннан киләләр, Гөлнурларга кул болгыйлар.

– Кая барасыз? – дип кычкыралар.

Гөлнур җавап бирергә тели, ләкин сүзләре нишләптер бик әкрән чыга. «Менә егерме чакрым жир килдем, соңгы өч-дүрт чакрымны узганда шушы егетне очраттым, – дип әйтергә тели ул, – сукмакларыбыз бергә кушылды», – дип әйтергә тели, ләкин әйтә алмый, егеткә карап елмая гына, егет тә елмая. Карале, егете Таһир икән бит... Таһир Юлдашев икән...

Кояш нурында тау бик каты ялтырап күзгә чагылдыра башлады. Тау башыннан баручы Дилбәр әллә кая китеп юк булды. Таһир да юк булды. Гөлнур берьялгызы гына калды. Йөгәрәргә теләде, ләкин аяклары буйсынмады. Кинәт ул тау түбәсеннән Таһирның упкын кырыена якынлашуын күрде... Коты алынып, күзләрен ачып жиберде. Йөрәгә еш-еш тибә. Инде яктырган, стенада әкрән генә радио уйнап тора, кызлар лекциягә барырга эзерләнеп йөриләр. Урамда ап-ак булып яңа кар яуган, тәрәздән бөркелгән кышкы яктылык, ак кар яктысы күзләргә камаштыра. Әле генә күз алдында торган нурлы тау, үзә белән бергә елмаеп атлаган Таһир, тау башыннан кул болгаучы иптәшләре – үзенең матурлыгы, бәхетле итүе белән йөрәкне кысып китергән

шушы күренеш аның күз алдында балкып торды, моның төш кенә булуына ышанмыйча, ышанырга да теләмичә, ул тагын күзләрен йомды. Юк, бу төш кенә түгел, бу чын, аның бәхете бик якын иде инде».

2 а.б. 1956 елда Гариф Ахунов республиканың нефть үзәге Әлмәт шәһәренә беръеллык ижади командировкага жибәрелә, ә 1957 елдан гаиләсә белән шунда күчеп китеп, ун елдан артык нефтьчеләр арасында яши, аларның хезмәт казанышларын һәм көндәлек тормышларын өйрәнә. Күпсанлы очерктар, публицистик мәкаләләр, хикәяләр, кечкенә повестлар, романнар яза. *(Экранда Гариф Ахунов китапларының тышлык сурәтләре күрсәтелә).*

1 а.б. Татарстан төбәгендә нефть хәзинәсә табылудан татар халкының яшәшенә, көнкүрешенә килгән үзгәрешләргә, шул яңача шартларда төрлө буын һәм төрлө кәсеп ияләре арасында күзәтелгән катлаулы социаль һәм әхлакый мөнәсәбәтләргә реалистик буяуларда сәнгатьчә гәүдәләндергән «Хәзинә» романы әдәби жәмәгәтьчелектә 1960 нчы еллар татар прозасына яңалык алып килгән, аны яңа тормыш материалы һәм яңа геройлар белән бастырган әсәр итеп бәяләнә. Тиздән роман рус теленә дә тәржемә ителә һәм Казан, Мәскәү нәшриятларында басылып, Татарстан нефтьчеләрен бөтенсоюз аренына алып чыга, популярлык казана.

1977 елда бу роман буенча Свердловск (Екатеринбург) киностудиясендә шул исемдәгә нәфис фильм да төшерелә, ә соңрак, 1983 елда, «Кошның да үз оясы була» дип исемләнгән инсценировка рәвешендә (авторы М.Шиханов) Кәрим Тинчурин исемдәгә Татар дәүләт драма һәм комедия театры сәхнәсендә куела.

(Экранда Гариф Ахуновның «Хәзинә» әсәре буенча төшерелгән нәфис фильмнан өзек күрсәтелә).

2 а.б. Гариф Ахуновның Әлмәт чоры әдәби ижат өлкәсендәгә уңышлары белән генә түгел, ижтимагый активлыгы белән дә игътибарга лаек. 1963 елның мартында Татарстан Язучылар берлегенә Әлмәт бүлгә рәсмиләштерелеп, ул оешманың бе-

ренче җаваплы җитәкчесе буларак (1963–1965 һәм 1967–1968), Гариф Ахунов нефть төбәгендә яшәүче язучыларны ижади коллективка туплау, яңа яшъ әдәби көчләрне эзләп табу һәм тәрбияләп үстерү юнәлешендә мөһим эшләр башкара, шул чорда ике тапкыр Әлмәт шәһәр советына депутат итеп сайлана.

1 а.б. Татарстан әдипләренең җиденче корылтаеннан соң республика Язучылар берлегенең җаваплы сәркәтибе итеп сайлануы сәбәпле, Гариф Ахунов 1968 елда Казанга кайта. 1972–1974 елларда ул «Казан утлары» журналының баш мөхәррире булып эшли. (*Экранда Гариф Ахуновның редакциядә эшләгән вакыттагы фотосурәтләре күрсәтелә*). 1974 елның май аенда узган сигезенче корылтайда исә каләмдәшләре аны Татарстан Язучылар берлеге идарәсенең рәисе итеп сайлыйлар. Идарә рәисе булып Гариф Ахунов тугызынчы корылтайда да (1979) сайлана һәм бу хезмәтен 1984 елның маена кадәр дәвам иттерә. 1974–1984 елларда ул шулай ук СССР Югары Советында Татарстаннан сайланган депутат вазифаларын башкара.

2 а.б. 1970 нче еллар дәвамында аның бер-бер артлы «И кадерле туган як» (1968–1970) исемле тарихи-публицистик китабы (М.Зарипов белән бергә язылган), «Чикләвек төше» (1971), «Олы юлга сәяхәт» (1974), «Ардуан батыр» (1975), «Без бит Арча яклары» (1978), «Йолдызлар калка» (1979) кебек тарихи-публицистик, әдәби, документаль һәм автобиографик китаплары нәшер ителә. Гариф Ахунов 1973 елда «Чикләвек төше» повесте һәм «Хәзинә» романы өчен Татарстан Республикасының Г.Тукай исемендәге Дәүләт премиясенә лаек була. 1978, 1986 елларда әдипнең өч кисәкле роман итеп уйланылган «Идел кызы» исемле трилогиясенең беренче ике китабы басылып чыга. Кызганычка каршы, бу трилогиянең өченче кисәге язылмыйча кала.

1 а.б. (*Алып баручы Гариф Ахуновның «Идел кызы» әсәреннән өзек укый*).

«...Залда ут сүнде. Караңгы зал, бер генә мәлгә кыштырдап, пышылдап алгач тынды. Партеры, балконы, бельетажы шыплап тутырылган һәм инде менә тынып калган театрда

моңлы бер көй агыла башлады. Шул моңга ияреп тамашачылар сәхнә ачылганын, саллы авыр пәрдәнең ике якка шуышып кереп жыелганын да сизми калдылар. Күз камашырдай якты, нурлы сәхнәдә Мәйсәрә жырлап килә иде. Жырга сусаган кешеләр, матурлыкка, иреkkә сусаган кешеләр Мәйсәрә сылу-га карап таң калдылар. Аннары Булат кайтты. Үзе белән авыл егетләрен, авыл кызларын ияртеп керде, шахтёрлар санын меңәрләп кенә санаган чит-ят жирләр турында, тирән күмер базлары турында жыр жырлады, сөйгәнөнә күз явыңны алырлык зәңгәр шәл бүлөк итте. Алардан соң Мәйсәрәнең явыз ага-сы Жһанша сәхнәдә котырынып йөрдө. Ишан хәзрәт: «Алла сакласын, Алла сакласын, күкрәгенә жен оялый күрмәсен!» – дип, Мәйсәрә тирәсендә бөтерелде. Булат белән Мәйсәрәне, аларның керсез хисләрен һәм шул хисләр алиһәсе булган зәңгәр шәлне хәтерендә саклап, халык тәнәфескә чыкты.

Театр фойесында халык бик чуар иде: чачаклы-чуклы итеп киенгән бистә мешаннары буфетка йөгәрделәр; яңа экономик политика чорында кесәләрен калынайтырга өлгөргән нәпманнар алдан ук өстәлләр эзерләтеп куйганнар икән, ашыкмыйгына шунда барып утырдылар; фойеда зыялы театраллар белән анда-монда барырга мөмкинлекләре булмаган эшчеләр, совет учреждениесе хезмәткәрләре торып калды, дөресрәге, алар карусель кебек гел әйләнеп тордылар, бүгенге тамашадан алган хисләрен уртаклаштылар, театрға матур киләчәк юрадылар.

Солтан белән Нурия яныннан Кәрим Тинчурин узып ките. Ул кара костюмнан, галстуктан, штиблеттан иде, мәһабәт олы гәүдәсе белән сизелер-сизелмәс иелә төшеп, ягымлы елмаеп, ике яшә кешенең, хөрмәт белән сәламләүләрен алып ките. Нурия белән Солтан шагыйрь Такташны күрмәбезме дип тә хыялланганнар иде, тик бүгенгә аны күрү бәхетенә ирешә алмадылар.

Спектакльнең икенче пәрдәсе, сәхнә ачылу белән үк, халыкны үз ихтиярына буйсындырды. Тормыштагыча чын, хәтта аннан да чынрак итеп эшләнгән кара урман, жил исеп куйса, шуллы башлар кебек тоела; төрле яктан утлар белән

яктыртылганга, күңелдә әллә ниткән зур уйлар кузгата, залда утыручыларның урман белән, елга-сулар белән, сахра-кырлар белән бәйлә истәлекләрен берьюлы кабыза иде – күренешкә гөрләтеп кул чаптылар.

Аннары качкыннар жыры башланды. Татар музыкасы күгенә күтәрелеп килгән яңа йолдыз – Сәйдәшнең таланты залдагыларны әсир итте, үз аһәңенә, үз ритмына буйсындырды, һәркем үзе жырлардай булып, ярсынып-дәртләнеп утырды».

2 а.б. Гариф Ахуновның үткән тормышы һәм хезмәт юлы – сокланырлык бай, күпкырлы. Ул үзен күренекле жәмәгать һәм дәүләт эшлеклесе итеп таныта. Мондый дәрәжәгә ул искиткеч тырыш, эшчән, гадел, кешелекле сыйфатлары аркасында ирешә.

1980 нче елларның икенче яртысында һәм 1990 нчы еллар дәвамында әдип «Гомер юлы» романын, «Этләр патшасы», «Соңарган мәхәббәт» исемле кече күләмле ике повестен һәм өч кисәктән торган «Тимерханның күргән-кичергәннәре» дигән документаль әсәрен иҗат итә.

1 а.б. *(Алып баручы Гариф Ахуновның «Тимерханның күргән-кичергәннәре» әсәреннән өзек укый).*

«Тимерхан абый төш күреп уяңды.

Төше шулхәтле дә матур, шулхәтле дә дулкынландыргыч һәм чын иде ки, Тимерхан абый әле уяңгач та, жанын тутырган ләззәттән арына алмыйча, күзләрен йомган килеш ятты. Ул белә: уяну белән күзгә ачып, тәрәзәгә карадыңмы – төш онытыла. Шул хакта аңа үги әнисе кат-кат әйтә торган иде. Барлык үги аналар төсле үк, Тимерханның да үги анасы аңа назлы караш ташламады, аны үз итеп аркасыннан сөймәде, авызыннан өзеп соңгы телем ипиен бирмәде, күңелдә ул кылган игелекләр никтер торып калмаган, ә менә төш күргәннән соң тәрәзәгә карамаска кушканы гел дә хәтердә.

Әйе, төш күрдә Тимерхан абзагыз. Болыннан бара, имеш. Атка атланып бара. Яз, имеш. Күзләргә камаштырырлык кояш болындагы ямь-яшел үләннәргә, аллы-гөлле чәчәкләргә көлтә-

көлтә нурын сибә. Тимерхан атланган Тимеркүк, башын чайкый-чайкый, болын чәчәкләре арасыннан бара, чапмый да, юыртмый да, атлап-атлап кына бара.

Ул да түгел, болында иенә көянтә-чиләк күтәргән бер кыз пәйда була. Тукта-тукта бу Миңлеасия түгелме? Шул бит, шул үзе. Башына ак яулык бәйләгән, кыска жиңле зәңгәр күлмәк кигән, шундый да жиңел гәүдәле, шундый да нечкә билле. Алма бизәклә көянтә аның иңнәрен баскан, көмеш төсле ак чиләкләре мөлдәрәмә суы белән атынгалап бара. Суын түкмәс өчен Миңлеасия бии-бии атлый. Най, аның ул атлаулары! Әллә нишләтә Тимерхан дигән егетне, жаннарын айкап ала. Аның тизрәк Миңлеасияне куып житәсе, ат өстеннән сикереп төшөп, кыз белән янәшә атлайсы килә башлый.

Тик...Миңлеасияне куып житәрлек түгел. Ул һаман ерагая. Тимерхан дигән үсмер егетнең атын чаптырып, аны куып житәсе килә. Аты чапмый, аты туктый, киреләнә. Миңлеасия дигән нечкә билле, шаян табигатьле кызны – инде менә ел буе күңелен кытыклап, күкрәк турыларын сызлатып, моңсу сагышларга юлыктырган кызны югалтудан куркып, ыңгырашып жибәрә Тимерхан һәм үз тавышыннан үзе куркып, уянып китә...».

2 а.б. Гариф Ахуновның әдәби мирасында Казанда Галиәсгар Камал исемендәге Татар дәүләт академия театры, Кәрим Тинчурин исемендәге Татар дәүләт драма һәм комедия театры, Әлмәт, Минзәлә драма театрлары сәхнәләрендә каткат куелган берничә пьесасы да бар: «Чулпы жыры», «Утлар яна учакта», «Тынгысыз йөрәк», «Чикләвек төше», «Ардуан батыр» (шул исемнәрдәге повестьлар буенча инсценировкалар), «Акчарлаklar» (Ш.Камалның шул исемдәге повесте буенча инсценировка) һ.б.

(Гариф Ахуновның «Утлар яна учакта» әсәреннән өзек сәхнәләштерелә. Вакийга Жәүдәт белән Гүзәлия арасында бара).

(Капкада язу: «Күңеләң саф булса, рәхим ит!» Машина гудогы. Кулына чемодан тоткан Жәүдәт керә).

Жәүдәт (*капка каршында туктап*). Шушында очрашырга сүз куештык. (*Кесәсеннән хат чыгарып карый*). «Шәһәрнең яңа капкасы булыр. Анда безнең теләкләр язылган булыр. Син шуларны укый торганчы, мин ялт итеп килеп житәрмен. Гүзәлия». Карап карыйк, нинди теләкләр бар монда. (*Язуны укый*). «Күнелең саф булса, рәхим ит!» (*Сәгатенә карый*). Актыккы студент ақчамны түлөп, аэропорттан машина кудым. Киләме, юкмы? (*Чемоданына утырып уйга кала*).

Гүзәлия керә. Жәүдәтнең башын иеп утырганын күреп, сиздермичә генә, аяк очларына гына басып атлый башлый. Жәүдәт эчке сизенү белән сикереп тора, һәм алар бер-берсенә ташланалар.

Гүзәлия. Жәүдәт...

Жәүдәт. Гүзәлия...

Гүзәлия. Кайтыр көнең дә бар икән!

Жәүдәт. Көттеңмени?

Гүзәлия. Биш ел буе көтү ул чаклы озак тоелмаган иде. Соңгы биш көне... Ой, ник сөйлим соң эле мин боларны?!

Жәүдәт. Сөйлә син, сөйлә...

Гүзәлия. Сөйләр сүз күп иде... Үзеңне күргәч, онытып бетердем...

Жәүдәт. Гүзәлкәй!

Гүзәлия. Әү?

Жәүдәт. Йом күзеңне.

Гүзәлия. Ник?

Жәүдәт. Йом инде.

Гүзәлия (*аның ниятен сизеп, каушап*). Йоммыйм, йоммыйм, йоммыйм!

Жәүдәт (*аяк тибеп*). Йом дим!!

Гүзәлия (*рәхәтләнеп көлә*). Йоммыйм, йоммыйм. Сиңа карап торасым килә.

Жәүдәт. Сагындыңмы?

Гүзәлия. Син бит эле миңа дипломыңны да күрсәтмәдең!

Жәүдәт (*кесәсеннән дипломын алып бирә*). Мә, кара, Гүзәлкәй, сөен!

Гүзәлия (*карий*). Ай, нинди чибәр син монда! (*Укый.*) «Галиэхмәтов Жәүдәт Галиэхмәт улы. Туган елы – 1940». Тау инженеры! Әйдә, киттек!

Жәүдәт. Кая?

Гүзәлия. Иптәшләр янына! Алар бит сине ашкынып көтәләр. Шундый зур эшләр куптарырга торабыз!

Жәүдәт. Нинди эшләр?!

Гүзәлия. Болай гына аңлатып булмый аны. Баргач белерсен, баргач...

Жәүдәт. Бүген бармыйбыз...

Гүзәлия. Бармыйбыз?

Жәүдәт. Мин аларга өч көннән кайтам дип телеграмма суктым.

Гүзәлия. Өч көннән?! Бу бит... алдау. Нишләдең син, Жәүдәт?

Жәүдәт. Алдау түгел бу, сюрприз! Аңламыйсыңмыни? Алар мине инженер булып кына кайта дип көтәләр иде. Ә мин кияү булып та кайтам!

(Көлешәләр. Житәкләшеп, сөенеп чыгып китәләр).

1 а.б. Әдип шулай ук күпсанлы әдәби һәм истәлек яз-малары, әдәби тәнкыйть мәкаләләре («Әдәби язмышлар», «Чишмәләр белән сөйләшү» исемле жыентыклар, 1970, 1985) һәм әдәби тәржемә китаплары белән дә укучылар арасында киң таныла. Гариф Ахунов В.Закруткинның «Плавучая станица» («Йөзмә станица», 1953) романын, А.Макаренконың «Педагогик поэма»сын (1957), Рабиндранат Тагор «Хикәяләр»ен (1960), Михаил Шолоховның «Тихий Дон» («Тын Дон») эпопеясының икенче, дүртенче китапларын (1964, 1965), Татар дөүләт академия театры өчен Н.Погодин, А.Островский һәм башка драматургларның пьесаларын татар теленә тәржемә итә.

2 а.б. *(Алып баручы Гариф Ахунов тәржемәсендә Михаил Шолоховның «Тын Дон» әсәреннән өзек укый).* *(Аудиоязмада күк күкрәгән, яңгыр яуган тавышлар ишетелә).*

«Көнчыгыштан актарылып кара болыт килә. Гөлдер-гөлдер килеп күкрәп куя иде. Болыт тауларының түбәләрен ярып,

күк буйлап ап-ак яшен уты сызылып төште. Жил үләннәрне шыбырдатып көнбатышка таба ия, олы юлдан әчкелтем тузан өереп китерә, көнбагышларның авыраеп аска салынган башларын жиргә кадәр бөгә иде.

Жил Натальяның таралып киткән чәчләрен тузгыта, аның юеш битен киптерә, эшкә кия торган киң итәкле юбкасын ботларына сылый иде.

Ильинична беравык килененә ниндидер хәвефләнү белән, коты алынып карап торды. Ярты күкне иңләп алган кап-кара болыт фонында ул аңа чит-ят булып, куркыныч булып тоелды.

Ашыгып яңгыр килә иде. Яшен алдыннан була торган тынлык озакка бармады. Кыйгачлап төшеп килгән лачын борчулы чырылдады, оясында соңгы мәртәбә йомран сызгырды, куе жил Ильиничнаның битенә ком тузаны китереп бәрде дә улап дала буенча чапты. Карчык авырлык белән генә торып басты. Йөзе аның үлек чырае төсле ак иде:

– Акылыңа кил! Алла сакласын! Кемгә үлем телисең син?! – диде ул, якынлашып килгән зилзилә тавышлары аркылы. Наталья, яшен яктысында кабынып-кабынып киткән һәм асты-өскә килеп иләмсез өерелгән дәншәтле болытларга акылсыз күзләрен төбәп:

– Жәзала шуны, тәңрем! Жәзала, ходаем! – дип кычкырына иде.

Дала өстендә чатырдап яшен атты. Куркудан йөрәге алынган Ильинична чукуынып куйды, хәлсез адымнары белән Наталья янына килеп, аны жылкәсеннән эләктереп алды:

– Тезлән хәзер үк! Ишетәсеңме, Наташка?

Наталья берни күрмәс күзләре белән каенанасына карап алды да ихтыярсyz жиргә тезләнде.

– Тәңредән ярлыкавын сора! – дип, хаким тавыш белән боерды Ильинична. – Теләгәңне кабул күрмәсен. Кемгә үлем теләдең, ә? Балаларыңның газиз аталарына теләдең бит. Ах, гөһәһ, гөһәһ... Чукуын! Башыңны жиргә и. Әйт, кабатла: «Тәңрем, гөһәһлы бәндәңне кичер, гөһәһымны йол», – диген.

Наталья чукуынып алды да, агарынып киткән иреннәре

белән нидер пышылдап, тешләрен кысып, әллә ничек ипсез генә бер якка авышып төште».

1 а.б. Гариф Ахуновның проза әсәрләреннән күбесе русчага тәржемә ителә, хикәя һәм повестьлары украин, үзбәк, кыргыз, мари, чуаш, якут һ.б. телләрдә басыла, «Хәзинә» романы казакча һәм төрекмәнчә тәржемәдә нәшер ителә.

Әдәбият өлкәсендәге казанышлары һәм ижтимагый тормыштагы актив эшчәнлеген өчен Гариф Ахунов 1975 елда Хезмәт Кызыл Байрагы, 1981 елда Халыклар Дуслыгы ордены белән бүләкләнә, 1972 елда аңа «Россиянең атказанган мәдәният хезмәткәре» дигән мактаулы исем бирелә, ә 1993 елда Татарстан Президенты М.Ш.Шәймиев Указы белән ул «Татарстан Республикасының халык язучысы» дигән мәртәбәле исемгә лаек була. Әдип шулай ук 1998 елдан Татарстан Фәннәр академиясенең шәрәфле академигы дигән мактаулы исем йөртә. 1973 елда Гариф Ахунов Татарстанның Г.Тукай исемендәге Дәүләт бүләгенә лаек була.

Ул 2000 елның 4 июнендә Казанда вафат була һәм туган ягы Арча зиратына җирләнә.

2 а.б. Хөрмәтле кунаклар, Гариф Ахуновка багышланган әдәби кичәбез ахырына якынлашты. Аның ижаты, әдәби әсәрләре сездә дә кызыксыну уяткандыр дигән теләк белән кичәбезне тәмамлыйбыз. Исән-сау булыгыз! Киләсе очрашуларга кадәр!

(Кичә тәмам).

Файдаланылган чыганаclar:

1. Ахунов Г. Жуелмас яра // Мәйдан. – 2015. – № 9. – Б. 7–8.
2. Ахунов Г. Тимерханның яшьлеген // Тимерханның күргән-кичергәннәре: докум. повестьлар. – Казан: Татар китабы, 1999. – Б. 4–5.
3. Ахунов Г. Идел кызы: романнан өзек // Гариф Ахунов. Сайланма әсәрләр. – Казан: Хәтер, 2005. – Б. 292–293.
4. Ахунов Г. Яшьлек яме: повестьтан өзек // Гариф Ахунов. Сайланма әсәрләр. – Казан: Хәтер, 2005. – Б. 58.

5. Шолохов М. Тын Дон: Дүрт кит. роман. Кит. 4 / Гариф Ахунов тәрж. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1964. – Б. 157–158.

6. Клад: По мотивам романа Гарифа Ахунова: [фильм]. – URL: <https://ok.ru/video/985416862409> (дата обращения 30.10.2024).

ВИКТОРИНА ҮТКӘРҮ ӨЧЕН СОРАУЛАР

(Түбәндә бирелгән сорауларны кулланып, китап укучылар арасында викторина үткәрергә, кроссворд төзеп чишәргә мөмкин).

1. Гариф Ахуновның туган җире?

(Татарстан Республикасының Арча районы Өчиле авылы)

2. Гариф Ахуновның беренче эсәре ничәнче елда һәм нинди исем белән басылып чыга?

(1951 елда, «Галләм сорау бирә» хикәясә)

3. Гариф Ахунов кайсы язучыларның эсәрләрен, пьесаларын тәржемә иткән?

(Шолохов М., Закруткин В., Макаренко А., Тагор Р., Шундик Н., Погодин Н., Островский А.)

4. Гариф Ахуновның нинди пьесаларын беләсез?

(«Чулпы җыры», «Утлар яна учакта», «Тынгысыз йөрәк», «Ардуан батыр»)

5. «Таң атканда уйланам,

Су акканда моңланам.

Таң нурында син йөзәсең,

Утларында мин янам» – әлегә җырның сүзләре Гариф Ахуновның кайсы эсәреннән алынган һәм җырның исеме ничек?

(«Утлар яна учакта» пьесасыннан, «Гүзәлия җыры»)

6. Гариф Ахуновның язучылар ижатын чагылдырган эсәренең исемең әйтегез?

(«Йолдызлар калка»)

7. «Әйе, төш күрде Тимерхан абзагыз. Болыннан бара, имеш. Атка атланып бара. Яз, имеш. Күзләрне камаштырырлык кояш болындагы ямь-яшел үләннәргә, аллы-гөлле чәчәкләргә көлтә-көлтә нурын сибә. Тимерхан атланган ат, башын чайкый-чайкый, болын чәчәкләре арасыннан бара, чапмый да, юыртмый да, атлап-атлап кына бара».

Тимерхан атланган атның исеме ничек һәм ул кайсы әсәрдән?

(Тимеркүк. «Тимерханның күргән-кичергәннәре» исемле әсәреннән)

8. Гариф Ахуновның «Хәзинә» романының дәвамы нинди исем астында басылып чыга?

(«Хужалар»)

9. Гариф Ахунов нинди әсәрләре өчен һәм ничәнче елда Габдулла Тукай премиясе белән бүләкләнә?

(«Чикләвек төше» повесте, «Хәзинә» романы өчен 1973 елда)

10. Аның кайсы әсәре буенча нинди кинофильм төшерелде?

(«Хәзинә»)

11. Язучының әсәрләре кайсы телләргә тәржемә ителгән?

(Рус, украин, үзбәк, казакъ, башкорт, кыргыз, мари, чуаш, якут һ.б.)

12. Гариф Ахуновның нинди романнарын беләсез?

(«Идел кызы», «Хәзинә», «Хужалар», «Гомер юлы»)

13. Аның нинди әсәре Галиәсгар Камал исемендәге Татар дәүләт академия театры сәхнәсендә куелды?

(«Чикләвек төше»)

14. Гариф Ахунов кайсы редакциядә эшләгән?

(«Казан утлары» журналы редакциясендә)

15. Гариф Ахунов әсәрләрен рус теленә тәржемә итү-челәрдән кемнәрен беләсез?

(Рәшит Ахунов, Рөстәм Кутуй, Марсель Зарипов, Булат Хәмидуллин, Василий Харчев)

16. Гариф Ахуновның кайсы әсәрләре рус теленә тәржемә ителгән?

(«Идел кызы», «Хәзинә», «Тимерханның күргән-кичергән-нәре», «Артышлы тау буенда», «Зәңгәр чәчәк – гашийклар төсе», «Чикләвек төше», «Канатлар кая илтә?») (

17. «Артышлы тау буенда» әсәре герое Хәсәннең кушаматы? *(«Ат чебене»)*

18. «Артышлы тау буенда» повестендагы атларның кушаматлары? *(Чикылтык, Давыл, Барабансон)*

19. Солтан белән Нурия нинди спектакльгә баралар? Әлегә геройлар Гариф Ахуновның кайсы әсәреннән? *(«Зәңгәр шәл» спектакле, «Идел кызы»)*

20. «Хәзинә» романы буенча төшерелгән нәфис фильмда катнашкан артистлардан кемнәрне беләсез?

(Александр Филиппенко, Марианна Вертинская, Роман Громадский, Шәүкәт Биктимеров, Афанасий Кочетков)

ГАРИФ АХУНОВНЫҢ «ХӘЗИНӘ» РОМАНЫ БУЕНЧА ФИКЕР АЛЫШУ ӨЧЕН ӘДӘБИЯТ ҺӘМ ИНТЕРНЕТ-ЧЫГАНАКЛАР ИСЕМЛЕГЕ:

1. Ахунов Г. Хәзинә: роман. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1963. – 268 б.

2. Ахунов Г. Хәзинә: 2 китаплы роман. – Төзәт. 2 басма. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1974. – 480 б.

3. Биктимеров Ш. «Безгә генә күчеп кил!» // Гариф Ахунов: Хәзинәле гомер. – Казан: Рухият, 2015. – Б. 101.

4. Гайфуллина Ф. Гариф Ахуновның «Хәзинә» романында табигатьне саклау мәсьәләсе // Фән һәм мәктәп=Наука и

школа. – 2014. – № 12. – Б. 13–14.

5. Гайфуллина Ф. Кеше – үзе зур хэзинә // Гариф Ахунов: Хэзинәле гомер. – Казан: Рухият, 2015. – Б. 93–95.

6. Гайфуллина Ф. Кеше – үзе хэзинә: (XI сыйныфта Г.Ахуновның «Хэзинә» романы буенча дәрес-диспут) // Мәгариф. – 2003. – № 5. – Б. 16–17.

7. Гайфуллина Ф. «Хэзинә», «Хужалар» романнарында, «Артышлы тау буенда», «Канатлар кая илтә?» повестьларында заман рухын яктырту // Гайфуллина Ф. Гариф Ахунов прозасы (ижат үсеше). – Казан, 2003. – Б. 32–56.

8. Гайфуллина Ф. Художественное своеобразие романа Гарифа Ахунова «Клад». – Казань: Казан. ун-т, 2003. – 20 с.

9. Ганиева Н. Без дә кинога төшкән идек // Гариф Ахунов: Хэзинәле гомер. – Казан: Рухият, 2015. – Б. 99.

10. Гарифуллина С. Нефтьче образлары – экранда // Гариф Ахунов: Хэзинәле гомер. – Казан: Рухият, 2015. – Б. 96–97.

11. Зарипова З. Тарихка кереп калдык // Гариф Ахунов: Хэзинәле гомер. – Казан: Рухият, 2015. – Б. 98.

12. Заһитова Ч. Гариф Ахуновның «Хэзинә» романыннан өзеklär өйрәнү // Совет мәктәбе. – 1982. – № 5. – Б. 21.

13. Миңнуллина Ә. Гариф Ахуновның «Хэзинә» романы язылуға 50 ел тулды // Гариф Ахунов: Хэзинәле гомер. – Казан: Рухият, 2015. – Б. 115.

14. Надыршина Л. Гариф Ахунов (1925–2000) // Татар әдәбияты тарихы: 8 томда: Т. 6: 1960–1980 еллар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 2018. – Б. 127–129.

15. Нәҗипова-Зиннәтуллина Ә. Хэзинәләр тапкан әдип // Гариф Ахунов. Сайланма әсәрләр. – Казан: Хәтер, 2005. – Б. 5–16.

16. Хамукова Ж. Чудные были времена // Гариф Ахунов: Хэзинәле гомер. – Казан: Рухият, 2015. – Б. 102–103.

17. Абдюшева А. Ш. Гариф Ахуновның «Хэзинә» романы (дәрес конспекты) // Международный каталог для учителей, преподавателей и студентов «Конспекты уроков». – URL: <https://xn----dtbhtbbrhebfpirq0k.xn--p1ai/liter/10-klass/file/78552-urok> (дата обращения: 30.10.2024)

18. Сибгатуллина А. Ф. Гариф Ахуновның «Хәзинә» романында тел-стиль үзенчәлекләре // Мәгариф социаль челтәре. – URL: <https://nsportal.ru/shkola/rodnoy-yazyk-i-literatura/library/2017/10/20/garif-ahunovnyn-hzin-romanynda-tel-surtlu> (мөрәжәгать итү датасы: 30.10.2024)

ГАРИФ АХУНОВ ТУРЫНДА КАЛӘМДӘШЛӘРЕ

Гариф ач-ялангач елларда укыды. Бик яшьли үз көнен үзе күрде. Ләкин ул бер чакта да язмышына зарланмады, тормышның ямен-тәмен таба белде, тапканын кадерләп то-тарга өйрәнде. Искиткеч тыйнак, кеше сүзенә һәм гамәленә игътибарлы бу егетебез берзаман күтәрелеп китте. Бик яшьли Язучылар берлегенә кабул ителде. Берсеннән-берсе мавыктыр-гыч әсәрләр ижат итте. Берчакта да үзенң гражданлык йөзен югалтмады, татар халкының олы бер улы булып кала белде.

Аяз Гыйләжөв

Соңгы ярты гасырлык татар әдәбиятын Гариф Ахуновсыз күз алдына китерү кыен. Язган әсәрләре, китаплары буенча да, әдәби хәрәкәтне оештыруда кылган гамәлләре буенча да. Аны, мөгаен, татар совет әдәбияты классигы дип атау дәрәс буладыр. Шушы чор сәяси тормышның, әдәби барышның бөтен позитив һәм негатив яклары чагылыш таба аның ижат эшчәнлегендә. Бер яктан, Г.Ахунов шул чор идеологиясенң күндәм хезмәтчесе, икенче яктан, татар милләте, татар әдәбияты мәнфәгатьләрен армый-талмый кайгыртучы фида-каръ халык улы булды.

Равил Фәйзуллин

Гариф Ахунов – гади кеше, самими кеше, ачык кеше. Ул – кешеләрне яратучы жан. Кешеләрне ярату һәркемгә дә кирәкле сыйфат, язучы исә шуннан башка кәгазьгә ике сүз дә төшерә алмый. Чөнки аның төп сурәтлэгәне – кеше. Үзең сокланма-ган, олылап карамаган нәрсә турында илһамланып язып була-

мы? Юк, мең тапкыр юк. Аның барлык каһарманнары иң әүвәл автор үзе сокланган кешеләр.

Фоат Галимуллин

Гариф абыйның холкы, тегендә-монда каранып, моны әйтсәм ни булыр да, тегене дәшми калсам яхшырак булмасмы, дия торган түгел иде. Ул һәрвакыт дәрәслекне кычкырып яклый иде. Ә дәрәсле, аның өчен, сәләте булган һәр кешенең уңышларын күрү, кимчелекләреннән сак кына арындыру, аны мөмкин кадәр канатландыру, очындыру, дәртләндерү иде. Чөнки үз көченә ышанган, зур эшләр башкарачагына инанып, канатланып иҗат иткән талант иясе генә матур әсәрләр тудыра ала.

Мәдинә Маликова

Гариф Ахунов татар әдәбиятында үз урынын күптән раслады. Аның әсәрләре, милли ызаннарны үтеп, бүтән тарафларга, бүтән илләргә, бүтән телләргә барып житте. Татар халкы хакында, татарның рухи булмышы хакында хак сүз сөйләп, дөнья алдында милләтнең дә, үзенең дә дәрәжәсен саклады. Эреләнми генә эре сүз сөйләде.

Мостай Кәрим

Эшсез йөргән Гариф Ахуновны мин белмим. Хәтта ул, кешеләр белән сөйләшкәндә дә, вакыт-вакыт онытылып китә, эшләнәсе эше турында уйлый, әңгәмәдәшен тыңламый-ишетми башлый иде. Аның кебек тырыш язучылардан мин Габдрахман Әпсәләмов, Аяз Гыйләҗев, Нурихан Фәттаһ, Мөсәгыйт Хәбибуллинны гына беләм. Ни кызганыч, яшьләребезнең күбесенә алардагы тырышлык житенкерәми. Гариф абый бәйрәм итәргә ярата иде. Әмма эш хисабына бәйрәм итмәде. Туктаусыз кайнап торган казан иде ул.

Туфан Миңнуллин

Болыннарда язын үлән үскән чакта, чәчәкләрне сыйпый-сыйпый язучы Гариф Ахуновның Йөзлебикәсе һәрберебез

өчен хәл алып утырадыр кебек. Кояш чыгышы мизгелендә һәр мәчәтебездән күмәк азан әйтелгәндә, сигез мәкамнең берсен аның Габбас хәзрәте әйтәдер шикелле.

Арча төбәгендәге Өчиле авылында дөнья күргән бәп-бәләкәй Гарифҗан шулай, татар халкын биш кыйтгага танытып, каләм ияләренең сандугачы була белде.

Әхәт Гаффар

Гариф Ахунов – XX гасыр тудырган үзенчәлекле шәхесләрнең берсе, ә кеше – үз чорының, әйләнә-тирә мохитнең җимеше, диләр. Чын иҗат үзен чор тудырган каршылыктар берәмлегендә раслый. Дәүләт күләмендә югары дәрәҗәләр биләгәндә дә, Гариф Ахунов үз алдында да, башкалар каршында да һәрвакыт намуслы булып кала алды.

Мансур Хәсәнов

Гариф Ахунов – гажәеп талантка ия тылсымлы сурәтче. Бәлки, аңа икенче таланты – рәссам булуы да ярдәм иткәндер? Әлбәттә, монда һичнинди шөбһә булуы мөмкин түгел. Шуңа күрә дә, минемчә, аның әсәрләре кинодраматургларга кинә мөмкинлекләр тудырды, кинотасмаларга ятты. Әйе, Татарстанда дәүләт киностудиясе булса, аның әсәрләре кинофильмнарга әйләнерләр иде. Мондый эпопеялар, рус язучыларында булган тәкъдирдә, инде күптән нәфис фильм булып экраннардан халыкка ирешә барыр иде.

Әхмәт Гадел

Гарифның әсәрләрендәге геройлар да аның үзе кебек: сүлпәнлекне белмиләр. Ә хәрәкәт бар җирдә тормыш бар, көрәш бар, геройларның характерлары ярылып ята. Димәк, без яратып укый торган китап бар дигән сүз. Нефтьчеләрне һәм игенчеләрне, беренче бишьеллык батырларын һәм бүгенге көн яшьләрен сурәтләсә дә, илебезнең данлы тарихын яки хәзерге тормышны язса да, геройларын ул актив көрәшчеләр итеп бирә.

Ләбибә Ихсанова

Гарифның тормышта иң зур шатлыгы, канәгәтьләнү хисе тудыра торган нәрсәсе – кешеләргә ярдәм итү һәм шуларга карап куануы иде. Бу һич арттыру түгел: ул халык өчен яшәде, аңа хезмәт итте.

Мәхмүт Әхмәтҗанов

ГАРИФ АХУНОВ – ЯЗУЧЫЛАР, СӘНГАТЬ ӘҖЕЛЛӘРЕ ТУРЫНДА

(Әдәбият исемлеге)

1. Ахунов Г. Акыл иясе: сәнгать фәннәре докторы, күренекле татар галиме Фуад Вәлиев // Казан. – 1995. – № 5–6. – Б. 56–57.

2. Ахунов Г. Аның турында каләмдәшләре: [язучы В.Имамов турында] // Мәйдан. – 2014. – № 3. – Б. 129–135.

3. Ахунов Г. Безнең Сара апабыз: [композитор Сара Садыйкова турында] // Шәһри Казан. – 1991. – 2 февр.

4. Ахунов Г. Гаделлекнең юлдашы: [журналист Мәгъсүм Гәрәев турында] // Татарстан хәбәрләре. – 1995. – 25 февр.

5. Ахунов Г. Гази Кашшаф хатлары: [аның Г.Ахуновка язган хатлары. 1955–1956 еллар] // Татарстан. – 1994. – № 7–8. – Б. 76–80.

6. Ахунов Г. Гомәр Бәширов // Ахунов Г. Без бит Арча яклары... – Казан: Татар. кит. нәшр., 1979. – Б. 142–160.

7. Ахунов Г. Еллар авазы: (Рафаил Төхфәтуллинга 70 яшь) // Татарстан хәбәрләре. – 1994. – 11 гыйнв.

8. Ахунов Г. Жәлил архивы белән танышканда: Муса Жәлилнең 90 еллыгына // Сөембикә. – 1996. – № 2. – Б. 6–7.

9. Ахунов Г. Жир һәм күңел жылысы: (Гомәр Бәширов ижаты) // Ахунов Г. Әдәби язмышлар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1970. – Б. 41–64.

10. Ахунов Г. Исемнәре Дания: [Татарстанның халык артисты Дания Нуруллина] // Сәхнә. – 2018. – № 7. – Б. 26–29.

11. Ахунов Г. «Колшәриф»кә килү юлы: шагыйрь Әхмәт Рәшит ижаты // Ватаным Татарстан. – 1994. – 18 февр.

12. Ахунов Г. Кояш гомере һәм балалар: (шагыйрә Мәрзия Фәйзуллина ижаты турында) // Азат хатын. – 1990. – № 6. – Б. 18–19.

13. Ахунов Г. Мөхәммәт Мәһдиев // Ахунов Г. Без бит Арча яклары... – Казан: Татар. кит. нәшр., 1979. – Б. 174–183.

14. Ахунов Г. Мондый әсәрләр көн дә язылмый: [язучы Рашат Низамиев ижаты турында. 1989 ел.] // Мәдәни жомга. – 2012. – 2 ноябрь (№ 44). – Б. 16.

15. Ахунов Г. Мостай Кәримдә – кунакта: Мостай Кәримгә 75 яшь // Ватаным Татарстан. – 1994. – 4 нояб.

16. Ахунов Г. Нигез ташларын салганда: (Гомәр Гали ижаты) // Ахунов Г. Әдәби язмышлар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1970. – Б. 5–21.

17. Ахунов Г. Нәфис сүз остасы: [Айрат Арсланов турында] // Мәйдан. – 2015. – № 9. – Б. 58–64.

18. Ахунов Г. Рафаил Төхфәтуллин // Ахунов Г. Без бит Арча яклары... – Казан: Татар. кит. нәшр., 1979. – Б. 167–173.

19. Ахунов Г. Рәсүл Гамзатов – дөнья шагыйре // Заман–Татарстан. – 1997. – № 5 (195). – 31 гыйнв.

20. Ахунов Г. Сарман кызы Мәдинә: (татар язучысы Мәдинә Маликова турында) // Шәһри Казан. – 1995. – 12 август.

21. Ахунов Г. Сибгат Хәким // Ахунов Г. Без бит Арча яклары... – Казан: Татар. кит. нәшр., 1979. – Б. 161–166.

22. Ахунов Г. Таләпчән художник: (Ибраһим Гази ижаты) // Ахунов Г. Әдәби язмышлар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1970. – Б. 65–93.

23. Ахунов Г. Тауга күтәрелү: (Шәйхи Маннур поэзиясе) // Ахунов Г. Әдәби язмышлар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1970. – Б. 22–40.

24. Ахунов Г. Халык күңеле тудырган жәүһәрләр: [Жырчы И.Шакиров турында] // Мәйдан. – 2015. – № 9. – Б. 65–69.

25. Ахунов Г. Чыңгыз ижаты яшәячәк!: (Язучы Чыңгыз Айтматовның 50 яшьлегенә Кыргызстанга бару) // Заман–Татарстан. – 1997. – № 2 (192). – 10 гыйнв.

26. Ахунов Г. Яшәсен борчулы жаным!: (Сибгат Хәким турында) // Ялкын. – 1986. – № 12. – Б. 12.

27. Ахунов Г. Яшьлек тугайларында: (Рәдиф Гаташ поэзиясе турында уйланулар) // Шәһри Казан. – 1994. – 31 май.

УКЫРГА ҺӘМ КУЛЛАНЫРГА ТӘКЪДИМ ИТӘБЕЗ

Гариф Ахуновның басылып чыккан китаплары:

1. Ахунов Г. Акча күктән яумый: повестьлар, хикәяләр, очерклар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1994. – 288 б.

2. Ахунов Г. Акча күктән яумый: повестьлар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 2016. – 411 б.

3. Ахунов Г. Артышлы тау буенда: хикәя. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1960. – 46 б.

4. Ахунов Г. Әдәби язмышлар: мәкаләләр. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1970. – 190 б.

5. Ахунов Г. Әсәрләр: 4 томда. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1981–1984:

Т. 1: романнар. – 1981. – 495 б.

Т. 2: повестьлар. – 1982. – 495 б.

Т. 3: хикәяләр, очерклар. – 1983. – 448 б.

Т. 4: пьесалар, әдәби портретлар. – 1984. – 488 б.

6. Ахунов Г. Без бит Арча яклары: хикәяләр, очерклар, мәкаләләр. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1979. – 184 б.

7. Ахунов Г. Гомер юлы: роман, повестьлар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1991. – 288 б.

8. Ахунов Г. Дусларым янында: повесть, хикәяләр, очерклар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1969. – 320 б.

9. Ахунов Г. Зәңгәр чәчәк – гашыйклар төсе: повесть, хикәяләр, очерклар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1971. – 160 б.

10. Ахунов Г. Идел кызы: роман. – 1 китап. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1978. – 400 б.

11. Ахунов Г. Идел кызы: роман. – 2 китап. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1986. – 392 б.

12. Ахунов Г. И, кадерле туганяк: Татарстан буйлап сәяхәт. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1971. – 256 б.

13. Ахунов Г. Йолдызлар калка: повесть. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1980. – 352 б.

14. Ахунов Г. Канатлар кая илтә?: повесть. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1967. – 271 б.

15. Ахунов Г. Сайланма әсәрләр: 5 томда. – Казан: Татар. кит. нәшр., 2004. –

Т. 1: романнар. – 431 б.

Т. 2: романнар. – 383 б.

Т. 3: романнар. – 383 б.

Т. 4: повестьлар. – 448 б.

Т. 5: повестьлар. – 383 б.

16. Ахунов Г. Сайланма әсәрләр. – Казан: Хәтер, 2004. – 479 б. – (Мәктәп китапханәсе; Т. XXXVI).

17. Ахунов Г. Тимерханның күргән-кичергәннәре: документаль повестьлар. – Казан: Татар китабы, 1999. – 351 б.

18. Ахунов Г. Утлар яна учакта: пьесалар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1976. – 192 б.

19. Ахунов Г. Хәзинә: роман. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1963. – 268 б.

20. Ахунов Г. Хәзинә: 2 китаплы роман. – Төзәт. 2 басма. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1974. – 480 б.

21. Ахунов Г. Хужалар: роман. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1968. – 214 б.

22. Ахунов Г. Хыялый Хәйрүш егетләре: повесть, хикәяләр, очерклар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1965. – 187 б.

23. Ахунов Г. Чикләвек төше: хикәяләр, повестьлар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1975. – 232 б.

24. Ахунов Г. Чишмәләр белән сөйләшү: мәкаләләр, очерклар, әңгәмәләр. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1985. – 462 б.

25. Ахунов Г. Юллар чатында: хикәяләр, очерклар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1959. – 180 б.

26. Ахунов Г. Яшьлек яме: повесть. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1956. – 182 б.

Гариф Ахунов эсэрлэренец рус теленэ тәржемэләре:

1. Ахунов Г. Дочь Волги: роман / пер. с татар. Р. Ахунова. – М.: Современник, 1990. – 429 с.
2. Ахунов Г. Дочь Волги: роман / пер. с татар. Р. Ахунова. – 2-е изд. – Казань: Татар. кн. изд-во, 1992. – 416 с.
3. Ахунов Г. За горой Артыш: повести. – Казань: Татар. кн. изд-во, 1973. – 95 с.
4. Ахунов Г. Избранное / [сост. Э. Н. Назипова-Зиннатуллина]. – Казан: Хэтер, 2012. – 351 с.
5. Ахунов Г. Клад: роман / пер. с татар. В. Харчева. – М: Мол. гвардия, 1963. – 270 с.
6. Ахунов Г. Клад: роман / пер. с татар. В. Харчева. – 2-ое изд. – Казань: Татар. кн. изд-во, 1967. – 240 с.
7. Ахунов Г. Клад: роман / пер. с татар. Р. Ахунова. – 3-е изд. – М.: Современник, 1976. – 463 с.
8. Ахунов Г. Клад: роман / пер. с татар. Р. Ахунова. – 4-е изд. – М.: Сов. Россия, 1978. – 302 с.
9. Ахунов Г. Клад: роман / пер. с татар. Р. Ахунова. – 5-е изд. – М.: Современник, 1981. – 302 с.
10. Ахунов Г. Клад: роман / пер. с татар. Р. Ахунова. – 6-е изд. – Казань: Татар. кн. изд-во, 1989. – 286 с.
11. Ахунов Г. Куда несут крылья?: повесть / пер. с татар. В. Харчева. – М.: Дет. лит., 1967. – 160 с.
12. Ахунов Г. Мы из Казани, с Волги... – М.: Сов. Россия, 1971. – 236 с.
13. Ахунов Г. На земле Тукая. – М.: Сов. Россия, 1980. – 80 с.
14. Ахунов Г. Увиденное и прожитое Тимерханом: докум. повести / пер. с татар. Б. Хамидуллина. – Казань: Дом печати, 2001. – 232 с.
15. Ахунов Г. Человек ищет сокровище: повести, рассказы. – М.: Сов. Россия, 1969. – 128 с.
16. Ахунов Г. Человек ищет сокровище: повести, рассказы. – М.: Современник, 1978. – 382 с.
17. Ахунов Г. Ядро ореха: роман, повести / пер. с татар. Р. Ахунова. – М.: Известия, 1982. – 510 с.

18. Ахунов Г. Ядро ореха: повесть. – Нукус: Каракалпакстан, 1982. – 68 с.

19. Ахунов Г. Балетный мастер: рассказ / пер. с татар. М. Зарипова // Рассказы советских писателей в 3-х т. Т. 3. – М: Худож. лит., 1982. – С. 471–478.

20. Ахунов Г. Голубой – цвет влюблённых: рассказ / пер. М. Зарипова // Рассказы 1971 года. – Казань: Татар. кн. изд-во, 1972. – С. 47–61.

21. Ахунов Г. Габбас хэзрэт: роман. – Өфө: Китап, 1996. – 368 б. – (Башкорт телендә.)

Гариф Ахунов матбугат битләрендә:

1. Ахунов Г. Аккан суну кирегә борып буламы? // Әдәби жомга. – 1993. – № 2 (гыйнв.). – Б. 1–2.

2. Ахунов Г. Акча күктән яумый: повестьтән өзеңкләр // Социалистик Татарстан. – 1991. – 15, 16, 19, 20 нояб.

3. Ахунов Г. Ардуан батыр: [героик драма, ике бүлектә] // Мәйдан. – 2015. – № 9. – Б. 22–55.

4. Ахунов Г. Ардуан батыр: повесть // Казан утлары. – 1974. – № 1. – Б. 12–42; № 2. – Б. 43–83.

5. Ахунов Г. Әдәби Мәккәбез яшәсен!: [«Казан утлары» журналы турында] // Казан утлары. – 2022. – № 5. – Б. 117–118.

6. Ахунов Г. Әдәбият һәм без // Мәгърифәт. – 1994. – 8 окт.

7. Ахунов Г. Әлмәт – гомер бишегем // Татарстан хәбәрләре. – 1993. – 4 сент.

8. Ахунов Г. Без бит Арча яклары // Безнең мирас. – 2020. – № 9. – Б. 79–83.

9. Ахунов Г. Бердәм, тату, дус булайык: язучы Гариф Ахунов белән әңгәмә // Татарстан хәбәрләре. – 1994. – 3 июнь.

10. Ахунов Г. Беренче бүләк: язучының беренче мәртәбә Казанга килүе // Казан. – 1995. – № 7–8. – Б. 4–12.

11. Гариф Ахунов (18.09.1925–4.06.2000) / [Дөньяда сүзем калсын] // Безнең мирас. – 2020. – № 9. – Б. 3.

12. Ахунов Г. Голубой – цвет влюблённых: рассказ / пер.

М. Зарипова // Советская Татария. – 1973. – 11 июля. – С. 3.

13. Ахунов Г. Гомер юлы: роман // Казан утлары. – 1991. – № 1. – Б. 16–84; № 2. – Б. 19–93.

14. Ахунов Г. Жуелмас яра; Юл башы; Беренче укытучым; Икенче укытучым; Ике капчык бәрәңге һәм ак чалбар; Чабата-сыз студент: [хикәяләр] // Мәйдан. – 2015. – № 9. – Б. 7–19.

15. Ахунов Г. Зәңгәр чәчәк – гашыйклар төсе: хикәя // Азат хатын. – 1971. – № 8. – Б. 4–7.

16. Ахунов Г. Зульхабира: [отрывок из романа «Ардуан батыр»] / пер. Р. Ахунова // Комсомолец Татарии. – 1975. – 26 сент.

17. Ахунов Г. Идел кызы: роман. Икенче китап // Казан утлары. – 1987. – № 1. – Б. 3–101; № 2. – Б. 3–101.

18. Ахунов Г. Идел кызы: роман // Казан утлары. – 1977. – № 1. – Б. 3–64; № 2. – Б. 57–101; № 3. – Б. 8–73; № 4. – Б. 42–98.

19. Ахунов Г. Идел кызы: (әсәрнең икенче китабыннан өзекләр) // Социалистик Татарстан. – 1985. – 21, 22, 24 сент.

20. Ахунов Г. Идел кызы: [романның өченче китабыннан өзекләр] // Шәһри Казан. – 1997. – 17 окт.

21. Ахунов Г. Йолдызлар калка: [автобиографик повесть-тан өзек] // Мәдәни жомга. – 2017. – 11 август (№ 31). – Б. 10; 18 август (№ 32). – Б. 10; 25 август (№ 33). – Б. 10; 31 август (№ 34). – Б. 10.

22. Ахунов Г. Йолдызлар калка: [автобиографик повестьның икенче китабыннан]: язучыга 70 яшь // Казан утлары. – 1995. – № 9. – Б. 7–65.

23. Ахунов Г. Йолдызлар калка: повесть // Казан утлары. – 1980. – № 5. – Б. 77–106; № 6. – Б. 9–59; № 7. – Б. 3–86.

24. Ахунов Г. Йолдызлар калка: [автобиографик повесть-тан өзек] // Ватаным Татарстан. – 1995. – 16 сент.

25. Ахунов Г. Клад: (отрывок из романа) / пер. с татарского В. Харчева // Идель. – 2020. – № 5. – С. 46–48.

26. Ахунов Г. Көндәлекләр: Гариф Ахуновка 70 яшь // Идел. – 1975. – № 9. – Б. 66–100.

27. Ахунов Г. Кыйбатка төшкән үлем: хикәя // Татарстан. – 1994. – № 1–2. – Б. 89–96.

28. Ахунов Г. Күз нурым: [яңа әсәрдән өзек] // Ватаным Татарстан. – 1999. – 21 авг.

29. Ахунов Г. Күңел нечкәргән минутларда: Г.Ахуновның «Үзем өчен» папкасыннан берничә шигырь // Ватаным Татарстан. – 1995. – 16 сент.

30. Ахунов Г. «Мин якламасам, кем яклар»: (Тажикстан көндәлеге) // Ватаным Татарстан. – 2000. – 20, 22, 23 сент.

31. Ахунов Г. Мирсаид, волжский богатырь: (о герое книги «Ардуановы») // Литературная газета. – 1973. – 11 февр.

32. Ахунов Г. «Мой герой – человек из народа» // Вечерняя Казань. – 1985. – 20 сент.

33. Ахунов Г. Олылыкның сере гадилектә: (Гариф Ахунов белән әңгәмә) // Татарстан яшьләре. – 1995. – 18 сент.

34. Ахунов Г. Өермәләр һәм өметләр: [язучыларның хәзерге хәле турында] // Мәдәни жомга. – 1999. – № 2. – 8 гыйн.

35. Ахунов Г. Первый подарок: (рассказ в сокращении) / пер. Р. Кутуя // Идель. – 2015. – № 4. – С. 50–60.

36. Ахунов Г. «Син Ахунов, хәйләкәр татарин»: [язучы Г.Ахунов рус шагыйре С.Михалков турындагы истәлекләре белән уртаклаша] // Заман–Татарстан. – 1999. – 19 март.

37. Ахунов Г. Тимерханның эзләнүләре: документаль повесть: [Тимерхан Борһановка багышланган өченче повесть] // Казан утлары. – 1999. – № 2. – Б. 74–103.

38. Ахунов Г. Тимерханның авыл юллары: документаль повесть: [Тимерхан Борһанов турында] // Казан утлары. – 1996. – № 6. – Б. 74–122.

39. Ахунов Г. Тимерханның авыр юллары: шул исемдәге документаль хикәяттән өзек // Мәдәни жомга. – 1995. – № 9. – 15 сент. – Б. 9.

40. Ахунов Г. Тимерханның яшьлеге: повесть // Казан утлары. – 1993. – № 6. – Б. 79–128.

41. Ахунов Г. Тормыш – иң бай чыганақ: [язучы Г.Ахунов белән әңгәмә. 1977 ел] // Мәғрифәт. – 2002. – 30 нояб.

42. Ахунов Г. Утлар яна учакта: драма // Казан утлары. – 1995. – № 9. – Б. 16–19.

43. Ахунов Г. Үткәннән хатлар: [Г.Ахуновның 1961 нче елда А.Шамовка язган хаты] // Безнең мирас. – 2016. – № 5. – Б. 88–89.

44. Ахунов Г. Фатих малае: хикәя // Өмет (Ульяновск). – 2009. – 18, 25 сент.

45. Ахунов Г. Хәнифа: (яңа әсәрдән өзек) // Татарстан яшьләре. – 1986. – 14 окт.

46. Ахунов Г. «Чабата киеп йөрү тыела!»: [язучы үзе турында] // Ялкын. – 2015. – № 9. – Б. 42–44.

47. Ахунов Г. Чикләвек төше: повесть // Казан утлары. – 1971. – № 10. – Б. 7–45.

48. Ахунов Г. Язлар белән очрашкан саен: Ардуан батыр («Ардуан батыр» героик драмасыннан); Кем икән ул? (Гейнрих Гейнедан); Якты көн; Идел кызы: (шигырьләр) // Идел. – 1995. – № 9. – Б. 14–15.

49. Ахунов Г. Язучылар арасында: Язучының бастыра алмый калган мәкаләсе // Мәдәни жомга. – 2005. – 23 сент. (№ 38). – Б. 14–15.

Гариф Ахуновның иҗаты турында: (татар телендә)

1. Арча муниципаль районының әдәбият, мәдәният һәм сәнгать өлкәсендә Гариф Ахунов исемендәге әдәбият премиясе лауреатлары: (2009–2015 еллар). – Арча, 2015. – 115 б.

2. Арча талантларын барлый: [Арчада Гариф Ахуновны искә алу һәм 2009 елда әдәбият, мәдәният һәм сәнгать өлкәсендә аның исемендәге премия лауреатларын бүләкләү чарасы үтте] // Шәһри Казан. – 2009. – 25 сент.

3. Ахунова-Максудова Ш. «Гарифжанның жаны кош булып кайтты»: истәлек // Таһир–Зөһрә. – 2001. – № 11.

4. Ахунова Н. Онытмыйлар...: [язучы Гариф Ахунов яшәгән йортка истәлек тактасы куелды] // Шәһри Казан. – 2006. – 4 нояб.

5. Әдәбиятыбызның ахуны иде: [Казанның 13 нче китапханәсендә Гариф Ахуновның 80 еллыгына багышланган кичә булып узды] // Мәдәни жомга. – 2005. – 12 авг. (№ 32). – Б. 24.

6. Әхмәдуллин А. Якты кеше иде // Мирас. – 2004. – № 6. – Б. 58–60.

7. Әхмәтжанов М. Үзе тапкан хәзинә: Гариф Ахунов ижаты турында // Мирас. – 1997. – № 12. – Б. 37–42; 1998. – № 1. – Б. 45–57.

8. Әхмәтжанова Ф. Йөрәк типкәндә нинди дә булса яхшы гамәлләр кылырга кирәк: [язучы Гариф Ахуновны искә алу] // Ватаным Татарстан. – 2009. – 23 сент.

9. Әхмәтжанова Ф. Хәзинә: [Арчада язучы Гариф Ахунов исемендәге әдәбият һәм сәнгать премиясен бирү тантанасы турында] // Ватаным Татарстан. – 2010. – 28 сент. – Б. 3.

10. Әхтәмова Г. Безнең авыл тарихыннан: [Гариф Ахуновның «Чикләвек төше» повестенда Әгерҗе р-ны Исәнбай авылында булып үткән вакыйгалар тасвирлана] // Мәдәни жомга. – 2016. – 5 февраль (№ 4). – Б. 18.

11. Батулла Р. Озату: (язучы Г.Ахунов турында мәзәк) // Безнең мирас. – 2015. – № 10. – Б. 118.

12. Бәдретдинов И. Дуслык ерактан килә: [Гариф Ахуновның тууына 90 ел] // Мәдәни жомга. – 2015. – 5 ноябрь (№ 43). – Б. 9.

13. Вәлиев Н., Салихов Р. Гариф Ахунов: (язучы Гариф Ахунов турында) // Әдәби Алабуга. – Алабуга: АДПУ, 2005. – Б. 20–26.

14. Гадел Ә. Гариф абыйның күңел жылысы: (язучы Гариф Ахунов турында) // Татар иле. – 2001. – № 20 (май).

15. Гадел Ә. «Гариф Ахунов» корабы янә сәламләп үтте: (язучы Гариф Ахунов турында) // Шәһри Казан. – 2006. – 23 фев.

16. Гадел Ә. Олуг каләм остасы // Шәһри Казан. – 2004. – 5 окт.

17. Гадел Ә. Остазымны сагынам...: (язучы Гариф Ахунов турында) // Шәһри Казан. – 2003. – 19 сент.

18. Гайфуллина Ф. Акмал язмышы: (Гариф Ахуновның «Этләр патшасы» повестена анализ) // Идел. – 2001. – № 6. – Б. 74–75.

19. Гайфуллина Ф. Гариф Ахунов прозасы (иҗат үсеше). – Казан, 2003. – 127 б.

20. Гайфуллина Ф. Гариф Ахуновның «Хәзинә» романында табигатьне саклау мәсьәләсе // Фән һәм мәктәп=Наука и школа. – 2014. – № 12. – Б. 13–14.

21. Гайфуллина Ф. Гариф Ахуновның «Этләр патшасы» повестенда әхлак мәсьәләсе (Проблемы нравственности в повести Гарифа Ахунова «Предводитель собак») // Фәнни язмалар, 2001. – Казан: Школа, 2002. – Б. 190–194.

22. Гайфуллина Ф. Рухи юлдашлык: (язучылар Гомәр Бәширов һәм Гариф Ахунов турында) // Шәһри Казан. – 2006. – 13 окт.

23. Гайфуллина Ф. Ул – халыкныкы // Шәһри Казан. – 1999. – 9 апр.

24. Гайфуллина Ф. Якты эз калдырган шәхес: [халык язучысы Г.Ахунов турында] // Безнең мирас. – 2015. – № 10. – Б. 62–63.

25. Галиев М. Атаклы «һә-әйй!»: [язучы Гариф Ахунов турында] // Татарстан яшьләре. – 2010. – 14 авг. – Б. 8.

26. Галиев М. Ул чакта; Көлеп калсыннар; Атаклы «һә-әйй!»: [язучы Г.Ахунов турында мазәкләр. Шаян сәхифә] // Казан утлары. – 2015. – № 11. – Б. 185–187.

27. Галиев Ш. Син калдырган еллар: [халык язучысы Г.Ахунов турында шигырь] // Безнең мирас. – 2015. – № 10. – Б. 65.

28. Галиева Г. Юксындырасың, бик тә юксындырасың, Гариф абый!: [язучы Гариф Ахунов турында] // Шәһри Казан. – 2002. – 18 гыйн.

29. Галимуллин Ф. Идел җырчысы: Гариф Ахуновның иҗат портреты // Казан утлары. – 1980. – № 8. – Б. 152–164.

30. Галимуллин Ф. Чорның лаеклы шәхесе: [язучы Гариф Ахуновның тууына – 85 ел] // Шәһри Казан. – 2010. – 17 сент. – Б. 5.

31. Галимуллин Ф. Якты зат, олы ижат: [язучы Гариф Ахунов турында] // Галимуллин Ф. Эзләнү вакыты. – Казан: Мәгариф, 2005. – Б. 52–56.

32. Галимуллин Ф. Якты затның олы ижаты // Шәһри Казан. – 2000. – 29 сент.

33. Галимуллин Ф. Яңа гасырда да үз кеше: [язучы Гариф Ахунов турында] // Мәдәни жомга. – 2020. – 30 октябрь (№ 43). – Б. 15.

34. Галиуллин Т. Гариф Ахуновның «Гомер юлы» исемле кулъязмасы хақында бер-ике фикер // Фән һәм тел. – 2009. – № 4. – Б. 67–69.

35. Галиуллин Т. Ул шәхес иде: [язучы Гариф Ахунов турында] // Мәйдан. – 2015. – № 9. – Б. 78–82.

36. Галиуллин Т. Ул шәхес иде: [язучы Гариф Ахунов турында] // Мирас. – 2001. – № 9. – Б. 67–70.

37. Галиуллин Т. Чын шәхес иде: [язучы Гариф Ахунов турында] // Галиуллин Т. Шәхесне гасырлар тудыра: Әдәби тәнкыйть, хикәяләр. – Казан: Татар. кит. нәшр., 2003. – Б. 60–66.

38. Ганиева-Гыйниятуллина А. Гариф Ахуновның соңгы чор ижатында яңа эзләнүләр: [«Идел кызы» һәм «Этләр патшасы» әсәрләре буенча] // Фәнни Татарстан. – 2015. – № 3. – Б. 61–67.

39. Ганиева-Гыйниятуллина А. Этләр патшасы Акмал: [Гариф Ахуновның «Этләр патшасы» (1989) повесте турында] // Мәдәни жомга. – 2015. – 5 ноябрь (№ 43). – Б. 9.

40. Гариф Ахунов: истәлекләр. – Казан: Татар. кит. нәшр., 2005. – 240 б.

41. Гариф Ахунов: Хәзинәле гомер. – Казан: Рухият, 2015. – 376 б.

42. Гариф Ахунов – чын хәзинә: (Казанның «Кояшлы шәһәр» микрорайонында танылган язучы Гариф Ахунов исемен йөртәчәк Яңа урам барлыкка килде) // Ватаным Татарстан. – 2008. – 6 июнь.

43. Гариф Ахунов: шәхес, ижат, заман: Гариф Ахуновның тууына 90 ел тулуга багышланган республика фәнни-гамәли

конференциясе материаллары (21 октябрь, 2015). – Арча, 2015. – 147 б.

44. Гариф Ахунов: [язучы, драматург Г.Ахунов (1925–2000) турында] // Татар драматурглары: биобиблиографик белешмәлек / Төз. Ф. Ганиева, Ф. Яруллина, А. Саттарова. – Казан: Татар. кит. нәшр., 2007. – Б. 5–7.

45. Гариф Ахунов: [язучы турында] // Мәйдан. – 2015. – № 9. – Б. 4–6.

46. Гариф Ахуновның басылып чыккан китаплары: [язучы Г.Ахунов турында] // Мәйдан. – 2015. – № 9. – Б. 104–105.

47. Гаффар Ә. Жил гомере // Шәһри Казан. – 2000. – 3 нояб.

48. Гәрәев М. Саф мәхәббәт хөрмәтенә күтәрдек бокалларны: Г.Ахунов һәм Ш.Максудова турында // Шәһри Казан. – 1996. – 6 дек.

49. Гиздатуллина Н. (Яр Чаллы пед. көллияте). Гариф Ахунов ижатында заман сулышы (авторның Әлмәт чоры ижатына бер караш) // Татар теле, әдәбияты һәм тарихы: үткәне, бүгенгесе, киләчәге: укучыларның һәм студентларның VIII Бөтенрәсәй фәнни-гамәли конференциясе материаллары (Алабуга, 24 ноябрь, 2017 ел). – Алабуга: КФУның Алабуга институты нәшрияты, 2017 – Б. 70–72.

50. Гобәйдуллина Ә. Гариф Ахунов әсәрләрендә фразеологизм, афоризм, сынландыру, чагыштырулар // Мәгариф. – 2020. – № 4. – Б. 92–96.

51. Гыйләжев А. Күпне көтәбез!: 1975 елның сентябрендә язылган мәкалә // Шәһри Казан. – 2002. – 13 сент.

52. Гыйләжев А. Язучы һәм заман // Казан утлары. – 1998. – № 1. – Б. 119–126.

53. Гыйлемханов Р. Гомер чишмәсе: [Арча р-ны Кечкенә Өчиле авылында язучы Гариф Ахунов истәлегенә «Ахун чишмәсен» тергезделәр] // Ватаным Татарстан. – 2017. – 15 сентябрь (№ 135). – Б. 18.

54. Гыйлемханов Р. Исәнме, чишмәм!: [Арча р-ны Кечкенә Өчиле авылында язучы Гариф Ахунов истәлегенә «Ахун

чишмәсен» яңадан төзекләндерделәр] // Ватаным Татарстан. – 2017. – 27 сентябрь (№ 142). – Б. 6.

55. Гыйльфан Х. Ике депутат һәм бер гаишник: [язучы Гариф Ахунов турында мәзәкләр] // Безнең мирас. – 2015. – № 10. – Б. 118.

56. Жиган М. Жырга тиң гомер // Юлдаш. – 1996. – № 11. – Б. 1–2.

57. Зиннәтова Р. Гариф Ахунов – мөхәррир: [язучы Гариф Ахунов турында] // Мәдәни жомга. – 2005. – 30 сент. (№ 39). – Б. 12.

58. Имамов В. Онытмабыз сине, Гариф абый!: [Гариф Ахуновның тууына 90 ел] // Мәдәни жомга. – 2015. – 18 сентябрь (№ 36). – Б. 12, 13, 15.

59. Имамов В. Онытмам сине, остаз!: [язучы Гариф Ахунов турында истәлекләр] // Мәйдан. – 2005. – № 9. – Б. 72–79.

60. Имамов В. Онытмам сине, остаз!: [язучы Гариф Ахунов турында истәлекләр] // Идел. – 2004. – № 4. – Б. 42–46.

61. Имашев М. Ерак икәнән дә беләм...: (Г.Ахуновның «Утлар яна учакта» пьесасы буенча куелган спектакльдән Гүзәлия жыры язылу тарихы. Композиторы М. Имашев) // Сөембикә. – 2016. – № 1. – Б. 44–45.

62. Имашев М. Минне бит син үстердең!...: [язучы Гариф Ахунов турында истәлек] // Шәһри Казан. – 2005. – 30 сент.

63. Имашев М. Утлар сүнми учакта: [Гариф Ахунов турында] // Мәдәни жомга. – 2001. – 14 сент. (№37). – Б. 9.

64. Казанбаш мәктәбенә Гариф Ахунов исеме бирелде: [Арча районы Казанбаш авылы] // Казан утлары. – 2023. – № 6. – Б. 190.

65. Камалов Х. Заман кешесе: [язучы Гариф Ахунов; хәтер] // Казан утлары. – 2002. – № 9. – Б. 178–182.

66. Кадырова А. Гариф абый сабаклары: (Гариф Ахуновның тууына 80 ел) // Ватаным Татарстан. – 2005. – 28 сент.

67. Кашапова С. Арчада Гариф аганы искә алдылар // Мәдәни жомга. – 2020. – 25 сентябрь (№ 38). – Б. 19.

68. Кәримов К. Арча кыры: [Гариф Ахуновның тууына 90 ел] // Казан утлары. – 2015. – № 11. – Б. 170–174.

69. Лерон Л. Жор телле әдип: [күренекле язучы Гариф Ахунов турында] // Ватаным Татарстан. – 2015. – 16 сентябрь (№ 136). – Б. 3.

70. Маликова М. Юлларның кояшлы ягыннан: остазым-каләмдәшем турында хатирәләр // Мәйдан. – 2004. – № 7. – Б. 149–152.

71. Мәжитов Ф. «Ардуан батыр» әсәренң тарихи нигезе: [язучы Гариф Ахунов турында] // Мәйдан. – 2015. – № 9. – Б. 87–97.

72. Миңнуллин Т. Ансыз күңелсез: истәлек // Татарстан яшьләре. – 2001. – 29 март.

73. Мөслимова Ф. Гариф абый туган якта: [Арча районында язучы Г.Ахунов белән очрашу турында] // Ялкын. – 2007. – № 11. – Б. 18–19.

74. Мулланурова Р. Игелекле гомер: [язучы Г.Ахунов турында] // Мәйдан. – 2015. – № 9. – Б. 83–86.

75. Мулланурова Р. Игелекле гомер: [язучы Г.Ахуновның тууына 85 ел] // Сөембикә. – 2010. – № 9. – Б. 48–50.

76. Мусин Ф. Гариф Ахунов (1925–2000) // Татар әдәбияты тарихы: 6 томда: Т. 6: 60–80 еллар әдәбияты. – Казан: Раннур, 2001. – Б. 141–155.

77. Мусин Ф. Олы юлдан: Гариф Ахуновка 60 яшь // Казан утлары. – 1985. – № 9. – Б. 154–161.

78. Надыршина Л. Гариф Ахунов (1925–2000) // Татар әдәбияты тарихы: 8 томда: Т. 6.: 1960–1980 еллар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 2018. – Б. 123–139.

79. Нәжипова-Зиннәтуллина Ә.Н. Хәзинәләр тапкан әдип // Гариф Ахунов. Сайланма әсәрләр. – Казан: Хәтер, 2005. – Б. 5–16.

80. Нәжипова Ә. Гариф Ахуновның «Идел кызы» романында экзистенциализм фәлсәфәсе // Яңа гасыр һәм татар әдәбияты: әдәби хәрәкәтне һәм әдәби әсәрләрне анализлау. – Казан: ТДГПУ, 2007. – Б. 130–141.

81. Нәжми Н. Татарларым, батырларым...; Татар армиясе: (язучы Г.Ахунов турында мәзәкләр) // Безнең мирас. – 2015. – №10. – Б. 118.

82. Рәшит Ә. Хәтер офыкларында: [язучы Г.Ахунов турында истәлек] // Мәйдан. – 2003. – № 4. – Б. 168–170.

83. Сабиров С. Һәрвакыт агым үзегендә // Шәһри Казан. – 1995. – 22 сент.

84. Сагындырасың, Гариф абый!...: [язучы Г.Ахунов турында] / Галиев Ш., Миңнуллин Т., Харис Р., Ихсанова Н. // Шәһри Казан. – 2005. – 24 сент.

85. Садриев Ф. Кайту: «Тимерханның күргән-кичергәннәре» трилогиясе турында // Мәдәни жомга. – 1999. – 29 окт.

86. Сибат Р. Прозабыз Ахуны // Казан утлары. – 2000. – № 9. – Б. 131–147.

87. Сиражи И. Израильдә «Идел кызы»: Г.Ахуновның кызы Наилә Ахунова белән әңгәмә // Идел. – 2006. – № 9. – Б. 64–67.

88. Тәхау К. Киндергә күчкән гүзәллек // Мәдәни жомга. – 1998. – 6 февр.

89. Тәхау К. Киндергә күчкән гүзәллек: [язучы Г.Ахунов дүрт дистәләп картиналар язган] // Мәйдан. – 2015. – № 9. – Б. 72–77.

90. Фазлыйәхмәтов Р. Арчалылар хәтерендә: [2015 елда Татарстанның халык язучысы Гариф Ахуновның (1925–2000) тууына 90 ел тулды] // Идел. – 2015. – № 9. – Б. 46–47.

91. Фәйзи З. Йолдызлар сүнми // Ватаным Татарстан. – 2000. – 15 сент.

92. Фәйзуллин Р. Зураеп калу: [язучы Г.Ахунов турында] // Мәйдан. – 2003. – № 10. – Б. 95–97.

93. Фәйзуллин Р. Зураеп калу: (Гариф Ахунов ядкаре) // Татарстан. – 2000. – № 7. – Б. 48–49.

94. Фәттаһ И. Хезмәткә дан җырлаган иде: [язучы Г.Ахунов турында] // Шәһри Казан. – 2001. – 2 февр.

95. Фәттахов И. Гариф Ахунов публицистикасы: [язучы

Гариф Ахуновның тууына 90 ел тулуга багышлана] // Мәдәни жомга. – 2016. – 10 июнь (№ 22). – Б. 9; 17 июнь (№23). – Б. 9; 24 июнь (№ 24). – Б. 9.

96. Фәттахов И. Язучы, публицист, тәржемәче: (Гариф Ахуновның тууына 95 ел) // Мәгариф. – 2020. – № 4. – Б. 3–10.

97. Ханова А. Өч баһадирның берсе...: [Татарстанның халык язучысы Гариф Ахунов турында] // Мәдәни жомга. – 2010. – 1 окт. – Б. 14.

98. Харис Р. Гариф Ахунов белән бер сәяхәт: истәлек // Мәдәни жомга. – 2001. – 14 сент. (№37). – Б. 8.

99. Хәкимова Ф. Хәзинә: «Хәзинә» романы буенча куелган кинофильм турында // Сөембикә. – 1998. – № 4. – Б. 14–15.

100. Хәмидуллин Л. Ижади рухлы, ягымлы кеше: [язучы Гариф Ахуновның тууына 95 ел] // Мәдәни жомга. – 2020. – 18 сентябрь (№ 37). – Б. 11.

101. Хәмидуллин Л. Ярты гомер бергә: [язучы Гариф Ахунов турында] // Мәдәни жомга. – 2002. – 14 июнь.

102. Хәмидуллина Д. Изге жанлы Гариф Ахунов: [Татарстанның халык язучысы Гариф Ахунов турында] // Мәдәни жомга. – 2015. – 9 октябрь (№ 39). – Б. 5.

103. Хисамов Н. Якты кеше иде: [язучы Гариф Ахунов турында] // Мәдәни жомга. – 2004. – 2 апр. (№ 13). – Б. 12.

104. Хөсни Ф. Габбас мулла – трагик образ: [язучы Г.Ахуновның «Идел кызы» әсәре турында] // Мәйдан. – 2015. – № 9. – Б. 98–101.

105. Шагыйрьҗан Л. Туры сөйләм: Г.Ахунов турында шигърь // Шәһри казан. – 1997. – 31 гыйнв.

106. Шәфыйк М. Гариф Ахуновка 70 дип кем әйтер?: язучының юбилей кичәсеннән репортаж // Бәйсез Ватан. – 1996. – № 1. – Б. 96–97.

107. Юзи И. Рәсемнәрдә калган еллар: [язучы Г.Ахунов] // Идел. – 2002. – № 12. – Б. 8–9.

**Гариф Ахуновның ижаты турында:
(рус телендә)**

1. Абсалямова А. «Соль земли, правда её и откровение...»: [о писателе Г.Ахунове] // Идель. – 2015. – № 9. – С. 48.
2. Алёшечкин В., Манасыпов Ф. «Клад» – фильм о нефтяниках Татарии // Нефтяник. – 1977. – № 9. – С. 37–38.
3. Асташенков Б. Судьбы калиматовцев // Литературная газета. – 1979. – 12 сент. – С. 5.
4. Ахунова Н. «В окружении Рябин»: [о писателе Г.Ахунове] // Идель. – 2015. – № 9. – С. 49.
5. Ахунова Н. «Гариф Ахунов: писатель, нашедший клад»: [о писателе Г.Ахунове] // Казань. – 2015. – № 10. – С. 119.
6. Ахунова Н. Звёзды не гаснут: [о писателе Г.Ахунове] // Татарские края. – 2000. – № 46 (нояб.).
7. Ахунова Н. Многогранный Гариф Ахунов и его семья: [беседа с дочерью писателя] / беседовала А. Тихонова // Идель. – 2020. – № 9. – С. 61–63.
8. Ахунова Н. «Поэзия заядлых прозаиков»: [о Г.Ахунове; фотографии] // Идель. – 2000. – № 10. – С. 32–33.
9. Ахунова Н. Роль ЛИТО (литературных объединений) в формировании творческой личности писателя: [80-летию ЛИТО им. Марка Зарецкого и 25-летию ЛИТО им. Гарифа Ахунова посвящается] // Научный Татарстан. Гуманитарные науки. – 2022. – № 4. – С. 90–94.
10. Ахунова Н. «Ты разбудил во мне весну...»: [из семейного альбома известной в РТ творческой династии Ахуновых] // Казанские ведомости. – 2002. – 29 окт. – С. 4.
11. Галеев А. Светлой памяти Гарифа Ахунова: [о писателе] // Звезда Поволжья (Казань). – 2001. – 2–9 нояб.
12. Гарифуллина С. Роман романтика большой дороги: [о романе «Клад» Г.Ахунова] // Нефть и жизнь. – 2014. – № 2. – С. 30–32.
13. Герасимов В. Клад Гарифа Ахунова // Комсомолец Татарии. – 1985. – 25 сент.
14. Егоров Н. «Клад», который нам дорог // Советская Татария. – 1977. – 19 фев.

15. Зайнашева Г. «В памяти народа он будет жить вечно: [о писателе Г.Ахунове] // Татарские края. – 2000. – № 39 (сент.).
16. Лавришко В. «Кладоискатель» Гариф Ахунов: [о писателе Г.Ахунове] – 2003. – 10–16 апр.
17. Магдеев М. В расцвете творчества: (к 50-летию писателя Гарифа Ахунова) // Советская Татария. – 1975. – 26 сент.
18. Мамаева Т. Любимый писатель золотого времени: о татарском писателе Гарифе Ахунове // Известия Татарстана. – 1995. – 7 окт.
19. Рахим Г. Всегда в пути: (к 50-летию писателя Гарифа Ахунова) // Комсомолец Татарии. – 1975. – 21 сент.
20. Тельпугов В. Ветер времени: [о писателе Г.Ахунове] // Литературная Россия. – 1975. – № 38 (19 сент.). – С. 13.
21. Файзуллин Р. Сын Идели: [о писателе Г.Ахунове] // Литературная Россия. – 1985. – № 39 (27 сент.). – С. 11.
22. Хакимуллин Ф. Клад души: [о писателе Г.Ахунове] // Татарские края. – 2000. – № 39 (сент.).
23. Хакимов А. Нива народной жизни: [о писателе Г.Ахунове] // Литературная Россия. – 1979. – 18 мая. – С. 9.
24. Хамидуллина С. Клад бессеребренника Гарифа Ахунова: [о династии писателя Гарифа Ахунова] // Казанские ведомости. – 2008. – 3 июля.
25. Юрьев Н. Ядро таланта: (рец. на книгу Г.Ахунова «Ядро ореха») // Новый мир. – 1983. – № 9. – С. 249–251.

Интернет-чыганаclar:

1. Гариф Ахунов. Татарстан Республикасының халык язучысы: [Электрон язма] / И.А.Гыйләжев. Татарстан Республикасы Фәннәр Академиясенең Татар энциклопедиясе һәм төбәкне өйрәнү институты. – URL: <https://tatarica.org/ru/razdely/kultura/literatura/personalii/ahunov-garif> (мөрәҗғәгать итү датасы: 30.10.2024)
2. Клад: По мотивам романа Гарифа Ахунова: [фильм]. – URL: <https://ok.ru/video/985416862409> (дата обращения 30.10.2024)

3. Гариф Ахунов: шәхес, ижәт, заман: Гариф Ахуновның тууына 90 ел тулуга багышланган республика фәнни-гамәли конференциясе материаллары (21 октябрь, 2015). – URL:

<https://archamuzei.ru/wp-content/uploads/2016/01/Garif-Ahunov.pdf> (мөрәжәгать итү датасы: 30.10.2024)

4. Гайфуллина Ф. А. Проза Гарифа Ахунова (эволюция творчества). – URL: <https://dspace.kpfu.ru/xmlui/bitstream/handle/net/32082/gajfull.pdf> (мөрәжәгать итү датасы: 30.10.2024)

5. Гариф Ахунов (1925–2000) // Эдипләр. – URL: <https://fajdali.narod.ru/achunov.html> (мөрәжәгать итү датасы: 30.10.2024)

6. Тажиева Г.З. 3 сыйныфта Гариф Ахуновның «Чал тарихка сәяхәт» хикәясен өйрәнү дәресе. – URL: <https://infourok.ru/material.html?mid=101306> (мөрәжәгать итү датасы: 30.10.2024)

7. Гобәйдуллина Э. Гариф Ахунов әсәрләрендә фразеологизм, афоризм, сынландыру, чагыштырулар // «Мәгариф» һәм «Гаилә һәм мәктәп» журналларының берләштерелгән порталы. – URL: https://magarif-uku.ru/news/teachers-room_tt/garif-akhunov-asarlarenda-frazeologi (мөрәжәгать итү датасы: 30.10.2024)

8. Фәттахов И. Язучы, публицист, тәржемәче (Гариф Ахуновның тууына 95 ел)

https://magarif-uku.ru/wp-content/uploads/2020/12/MTT-new_dekabr-1.pdf (мөрәжәгать итү датасы: 30.10.2024)

9. Ахунов Г. Акча күктән яумый. – URL: <https://mybook.ru/author/garifan-ahunov/akcha-kktn-yaumyj-dengi-s-neba-nepadayut/read/> (мөрәжәгать итү датасы: 30.10.2024)

10. Ахунов Г. Ардуан-батыр: повесть. – URL: https://librebook.me/iadro_oreha/vol3/1 (мөрәжәгать итү датасы: 30.10.2024)

11. Ахунов Г. Ядро ореха. – URL: https://librebook.me/iadro_oreha/vol2/1 (мөрәжәгать итү датасы: 30.10.2024)

ЭЧТӨЛӨК

Кереш сүз.....	3
Йолдызлар сүнми (Гариф Ахуноны искэ алу кичэсе өчөн киңэш-тэкъдимнэр).....	6
Хэзинэле гомер (Өдэби кичэ өчөн сценарий)	7
Викторина үткэрү өчөн сораулар.....	20
Гариф Ахуновның «Хэзинэ» романы буенча фикер алышу өчөн эдэбият һәм интернет-чыганаclar исемлеге.....	22
Гариф Ахунов турында каләмдэшлэре	24
Гариф Ахунов – язучылар, сэнгаты әһеллэре турында (Өдэбият исемлеге).....	27
Укырга һәм кулланырга тэкъдим итәбез.....	29

Басарга кул куелды 15.11.2024. Форматы 60х84 1/16.
Тиражы 75 данә. Заказ № 492.
Татарстан Республикасы Милли китапханәсе,
«Милли китап» нәшрияты.
420015, Казан шәһәре, Пушкин ур., 86 йорт.

Подписано в печать 15.11.2024. Формат 60х84 1/16.
Тираж 75 экз. Заказ № 492.
Национальная библиотека Республики Татарстан,
Издательство «Милли китап».
420015, г. Казань, ул. Пушкина, д. 86.

Татарстан Республикасы Милли китапханәсенә
редакция-нәшрият бүлегендә басылды.
420015, Казан шәһәре, К. Маркс ур., 36 йорт.

Отпечатано в редакционно-издательском отделе
Национальной библиотеки Республики Татарстан.
420015, г. Казань, ул. К. Маркса, д. 36.

